یوه خبره درته وکم ؟

(ناول)

لیکوال: نصیر احمد احمدي

۱۳۹۱ ل کال

www.ketabtoon.net

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	یوه خبره درته وکم؟
لیکوال :	نصیراحمد احمدي
د لیکوال د تلیفون شمېره:	۰۷۰۰۲۵۶۱۹۱
ایمیل	nasirahmad_ahmadi@yahoo.com
خپرندوی:	مومند خپرندویه ټولنه، جلاآباد
د پښتې ډیزاین	فرید احمد یوسفزی
کمپوز	نصیر احمد احمدي
دپښتۍ انځور	نصیر احمد احمدي
چاپ کال:	۱۳۹۱ ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ګران وطن افغانستان ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)

تیاره وه. سړي ګړندي ګامونه اخیستل. له کلي ووت. شمال لور ته پراخه دښته په مخه ورغله. دښته او اسمان ، دواړه یولاس تک تور وو ، یواځې رڼو ستورو سره جلا کول.

سړي یوه شېبه مزل وکړ ، ځای ځای به په واوره وخوت ، له بوټونو به یې کرښنده اواز پورته شو ، نور هیڅ هم نه اورېدل کېدل. کله کله به یې د شغالانو انګولا په زړه ننوته.

پاو ووت. ستورو دومره رڼا کوله چې سړی د کاریز د سپرغي (ځاه) پر سر د لرګي لوی څرخ ته ودروي.

سړي څرخ تاو کړ. غنجا شوه. ده څه نه لیدل ، خو په دې پوهېده چې پر څرخ د تاو شوي پړي سر ، لاندې سپرغي ته کښته کیږي.

شېبه وروسته یې پړي ته ټکان ورکړ. لاندې د اوبو چړپا شوه ، پړی د کاریز تل ته رسیدلی و.

سړي بوټونه وایستل. د پړي پورتنی برخه یې پر څرخ تاو کړه. پړی یې ونیو ، پر لاسونو یې زور راووست. پښې یې سپرغي ته ور وغزولې ، په هوا کې ځوړند پاتې شو.

سړي موټ_ موټ پړی خوشی کاوه. دی لاندې روان و ، شېبه وروسته یې پر لوڅو پښو سړې اوبه ور واوښتې.

سړي د خپل پنډ کوټ جیب ته لاس کړ. لاس یې راویست ، د لاسي بتۍ سپینه رڼا په رڼو ، روانو اوبو ولګېده.

کړوپ شو. په اوبو کې مخ پورته لاړ. خولې یې د کاریز د تونل له پاسنۍ برخې ورې لوټې رابېلې کړې. ورمېږ یې لندو خاور ونیو.

ده په احتیاط ګامونه اخیستل ، ځای ځای به اوبه ژورې شوې. پر ځنګنو به یې راواوښتې. بیرته به بېدیو ته ټیټې شوې. دی ورو ورو مخکې ته. کله کله به سپینه رڼا د اوبو څاڅکو ته سیخه شوه. څاڅکي د کاریزه د تونل له پورتنیو لندو ختوڅخه را څڅېدل.

یو ځای ودرېد. د مور خبرې لړزه پرې راوسته.

((شېرمامده زویه! پام کوه! کاریزونه درانه دي ، پټې بلاوې دي خدای پټې لري.))

ناڅاپه یې چیغه کړه! ښی پښې ته یې ټکان ورکړ ، اوبه وچړپېدې ، د بتۍ په رڼا کې یو غټ ماهی پورته روان و.

سړي وخندل ، زړه یې سره راټول کړ ، په زوټه (زوره) یې وویل:

_هیڅ هم نه شته! هیڅ هم نشته ، هیڅ...

د ې خبرې د کاریز په تونل کې انګازې خپرې کړې ، خو دی پوهېده چې پر تندي یې مړې خولې راماتې دي.

یو دم یې خوسا بوی پر سپېرمو ننوت. بوی ډېر شو ، په کاریزه کې د خرابې شوې غوښې بوی ته.

دوه_ درې ګامه لیرې ، په اوبو کې چړپا شوه. رڼا پر هماغه ځای ولوېده ، له رڼو اوبو د غوټه ماهیانو شاهیرونه راوتلي وو ، اوبه یې خیرلې ، مخ پورته روان ول.

سړي پزې ته لاس ونیو ، ور مخته شو. یو ځوان ځوړند سر ناست و. اوبه یې پر غزیدلو ورنو روانې وې ، ملا یې د کاریزه پر دېوال پورې نښتې وه ، تر غاړې یې نری نایلوني پړی تاو و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي ورو د هغه کيڼ لاس له اوبو راپورته کړ ، پر ګوتو يې دوې غټې ګوتمۍ ښکارېدلې ، ګوتميو ژېړه رڼا کوله. سړي په بېړه ګوتمۍ راويستلې ، لاس يې پرېښود. جسد ړنګ شو ، له اوبو چرمي بټوه راووته ، بوی تېز شو ، تونل د کانګو او استفراق غبرڅ ونيو ، سړي وګرځول ، بټوه يې د اوبو له سره ورپورته کړه. اوبه پاش شوې ، ده مخ کښته ګړندي ګامونه واخيستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

په عمر پخې ښځې وویل:

_شېر مامده زویه! سره غرمه دې کړه!

کوم غږ یې وانهورېد

ښځې د برستن پیڅکه وښویوله ، وړې کځوړنې سترګې یې ردې راوختې.

د پراته سړي سترګې پټې وې ، په یکه ککرۍ پورې نښتې تار تار وېښته یې لانده ښکارېدل. پر لمر وهلې تور تندي یې ځاځکې_ځاځکې خوله پرته وه. ده په تیزۍ سره ساه اخیسته ، ارتې ، غټې سپږمې یې کښته پورته کېدې

ښځې په بېړه د هغه پلنې اوږې ته ټکان ورکړ ، د سړي زګېروی شو ، پر اړخ راواوښت ، د ورمېږ له لندو پیچلو وېښتو یې د خولو تروش بوی پورته شو.

ښځې د سړي پر غاړه ګوتې کېښودې ، ګوتو یې لوند تودوالی احساس کړ.

ښځه په بیړه ولاړه شوه. په دالان کې یې خړ دیوال ته ولاړ ګړی کوږ کړ ، پر نکلې جام اوبه را واوښتې.

بېرته راغله ، شېبه وروسته د سړي پر تندي لنده ټوټه پرته وه. سړي تېزه تېزه ساه وهله.

ښځې ورو وویل:

_شېرمامده زویه! څنګه یې ؟

کړپ شو. لس_یولس کلن هلک د کوټې په وره کې ودرېد ، په خوشالی یې وویل:

_لا لا! په ډب کې هیلۍ ناستې دي.

یو دم یې شونډې وځړېدې ، ورغی ، د ښځې تر څنګ خواشینی کېناست ، سړي ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

_تبه یې ده ؟

ښځه ولاړه شوه ، په کونج کې د ایښي زاړه لرګین صندوق پله یې پورته کړه. هلک ته یې د لسو روپو نوټ ونیو ، ورو یې وویل:

_د کلي له دوکانه د تبې ګولۍ راوړه.

د هلک په جیب کې پرتې مردکۍ وتکېدې ، په منډه له کوټې ووت.

ښځې د سړي د تندي ټوټه بدله کړه ، سړي خپلې وړې سترګې رنې کړې ، پترې نیولې خړې شونډې یې وخوځېدې ، په زګیروي یې وویل:

_څه وخت ده ؟

ښځې د وړې کړکۍ خیرنه پرده پورې وهله ، سړي خپلو سترګو ته لاس ونیو ، په غوسه یې وویل:

_لمر د سرای (حویلۍ) مینځ ته رارسیدلی.

ښځې په خواره خوله وویل:

_تبه دې وه ، نه مې شوای راپورته کولی.

د سړي تندي ګونځې پیداکړې:

_ادې! زه باید کارېز وکېندم.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

_نور کلیوال هم شته!

سړي سړه سا ویسته ، ورو یې وویل:

_ دوه نیم سوه اوغانۍ (افغانۍ) مې له ګوتو ووتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګ ته ایښی بدنۍ یې ورپورته کړه. دوه__ درې غوړپه اوبه یې تر ستوني تېرې کړې ، ناڅاپه یې وټوخل ، کانګو واخیست. مور یې په بیړه ولاړه شوه. چلمچي یې راوړ. سړي خپله خوله پکې ونیوله. ویې نه ګرځول.
بېرته ستوني ستغ پرېووت. ورو یې وویل:
__دا اوبه مو له کوم ځایه راوړې ؟
مور یې په حیرانی ورته وکتل شونډې یې وخوځېدې:
__له کارېزه!
سړي ورمېږ کوږ کړ ، په چلمچي کې یې خوړ وهل.
ښځې چلمچي د باندې ویست.
سړي په خپله خوله د بړستن پيځکه تېره کړه. تر بالښت لاندې یې لاس ننه ایست. سترګو ته یې دوې د سرو زرو ګوتمۍ ودرېدې. شنه غمي پکې ټومبلې ول.
د دروازې کړپ شو. سړي په بیړه ګوتمۍ تر بالښت لاندې کړې. ښځه راغله ، پر پلاستیکي فرش یې توره چایجوشه کېښوده.
سړي چایجوشې ته وکتل ، له څوښکې یې مړ تاو راووت. ویې ویل:
__له کارېزه اوبه مه راوړۍ.!
ښځې په حیرانی ورته وکتل.
سړی وارخطا شو:
__ما ، ما ویل چې کارېز پاکیږي. اوبه به یې خړې وي.
ښځې وخندل ، د خپل خیرن ټکري پيځکه یې د پیالې پر ژۍ تېره کړه. ورو یې وویل:
__کارېز ته مازدیګر ناوخته لاړم ، خړه ناسته وه. پاکې ، سوتره ، رڼې اوبه دي.
هلک کوټې ته ورننوت ، ورور ته یې وکتل ، تندی یې ورین شو. په خوشالي یې وویل:
__لالا! تبه دې ښه شوه!!!
سړی غلی و. .
هلک وویل:
__وېربدلی یې ، شونډه دې وتلې ده.
ښځه په خبره کې ورولوېده:
__ګولۍ دې راوړې ؟
هلک یو پاکټ ګولۍ په غولي کېښودې. بېرته یې سړي ته وکتل ، په خوند یې وویل:
__لالا! په ډب کې هیلۍ ناستې دي.
د ښځې شونډې وخوځېدې:
__باز مامده! ورور دې ناروغه دی! مه یې پاذابوه.
هلک غلی شو ، شېبه وروسته یې د خواست په ژبه وویل:
__زه به یې وولم.
سړي مراوي وخندل:
__نه! په ټوپک به ژوبل شي.
__نه ژوبلېږم. زده مې ده ، غټې هیلۍ دي.
ښځه په خبره کې ورولوېده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــغوا تږي ده.

هلک د بسترې پر سر پراته ښکاري ټوپک ته وکتل ، ولاړ شو ، وره ته لا نه و رسيدلی چې سړي پسې ورغږ کړ:

ــکاريزه ته يې مه بيايه!

ښځې په حيرانۍ ورته وکتل.

سړي وويل:

ــاوبه د جومات له بمبې ورته راوړه!

ښځې له تورو چايو ډکه پياله د سړي تر خنګ کېښوده. ورو يې وويل:

ــدا پسې وخوره!

سړي هغې ته وکتل ، په تور غروي کې يې سپينه ګولۍ ښکارېدله.

سړي ګولۍ ور واخيسته ، خولې ته يې واچوله ، ويې ټوخل ګولۍ يې په ستونې کې وچه ودرېده. .

ښځې وويل:

د چايو غوړپ پسې وکه!

ــنه ! نه يې ښځم.

ښځې دسترخوان پرانيست ، څو نرې پاستې پکې پراته ول. سړي د پاستې ځنډه ور پرې کړه ، ويې ژدويله ، ګولۍ له ډوډۍ سره يو ځای له ستونې تېره شوه.

ښځې بله پياله ډکه کړه. سړي په بيړه وويل:

ــدا چای د څښلو نه دی .

ښځې په حيرانۍ ورته وکتل. پياله يې شونډو ته ور وړه.

د سړي تندي ګونځې پيدا کړې:

ــاوف! څنګه درته ووايم ، د کاريزه اوبه مرداري دي.

د دروازې کړپ شو. هلک په سترې غږ وويل:

په کاريز کې يې مږی ومونډ.

پياله کږه شوه ، ښځې ټوپ کړل ، اوړه يې وسوځېده ، په بيړه له کوټې ووته.

سړی نيغ کېناست ، بالښت يې ليرې کړ ، دوې ګوتمۍ او چرمې بټوه يې ور واخيستل ، بټوه يې پرانيسته ، څو خړ نوټونه پکې ښکارېدل ، ويې نه پيژاندل ، نوټونه لانده ول. سړی په منډه له کوټې ووت ، ګوتمۍ يې جيب ته واچولې ، بټوه يې هم ديوال ته نږدې لمر ته تر ايښودل شويو وچو وښو لاندې کړه. په بېړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۳)

شېرمحمد ساه نیولی سپرغي ته ورسېد ، ډله کلیوال راټول ول ، لویانو سپرغي ته کتل ، ماشومان هم د لویانو تر مینځ په داسې چولو پسې ګرځېدل چې له هغه ځایه سپرغه ور مالومه شي. شېبه وروسته د ځرخ د تاوېدو غږ شو ، مخکې ولاړو خلکو خپلو پزو ته څادرونه ونیول ، ډله شا ته شوه ، دوو پیاوړو کلیوالو پړي ته لاس ور وغځاوه ، سلامت جسد یې راویست.

له بویه ټپکه نه کېده. جسد یې سپرغي ته نږدې پر خړه ځمکه پرېیست ، غاړې ته ورلوېدلې پړی یې خلاص کړ ، د مړي ځنګنونه شخ پاتې وو.

شېرمحمد په خړه ځمکه کېناست ، کلي ته یې وکتل ، د خړو کورونو بامونه تور ، شنه او زرغونه ښکارېدل ، له ښځو ډک ول ، د دیوالونو سیورو ته واوره پرته وه.

تر څنګ یې یو څادر ولوېد. یو ډنګر سړی پر څادر کېناست. ورو یې وویل:

ــ موړ له همدې کاریزه اوبه څښلې!

شېرمحمد غلی و.

سړي وویل:

ــماته خو دا مړی د ډېر وخت ښکاري. بوی یې کړی ، د پښو ګوتې یې شرېدلې دي ، داسې لکه ماهیانو چې خوړلې وي.

سړی غلی شو ، شېرمحمد ته یې وکتل ، په حیرانی یې وویل:

ــوه هلکه! روغ نه ښکارې!

شېرمحمد د خپل پټکي شمله په خپله لنده ، توره ټنده تېره کړه. وچې شونډې یې وخوځېدې:

ــتبه مې ده.

یو غږ واورېدل شو:

ــخه نشته!

دواړو جسد ته وکتل ، یو کلیوال د مړي جیبونه لټول.

بل وویل:

ــجیبونه یې خالي دی ، کوم کاغذ ماغذ نشته ، پېژندلای یې نه شو.

یو بل کلیوال راغی ، پایڅې یې لندې وې ، له لاسونو څخه یې سوړ بوی لتېده.

پر څادر ناست کلیوال وویل:

ــڅنګه مو پیدا کړ؟

نوی راغلي سړي وټوخل ، شونډې یې وخوځېدې:

ــنن زما وار و ،ساعت مخکې کاریز ته ورکښته شوم ، خوسا بوی و ، پورته لاړم ، مړی مې ولید.

نوی راغلی سړی غلی شو ، شېرمحمد ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

ــتېر مازدیګر خو ته کاریزه ته ورکښته شوې ، پام دې نه شو؟

شېرمحمد د (نه) په ښه سر وخوځاوه.

هماغه سړي وویل:

ــسپږمې خو دې غټې دې ، بوی یې نه درته؟

شېرمحمد په غوسه ورته وکتل. دواړه کلیوال موسک ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٤)

شېرمحمد په چوتره کې لمر ته ناست و ، ګوتمۍ یې سره اړولې ، بټوه یې په لمن کې پرته وه. د مور غږ یې واورېد:

ــ بالښت دروړم.

شېرمحمد څه ونه ویل. هماغسې یې ګوتمیو ته کتل.

درب شو ، بالښت ولوېد ، له پلاستیکي فرشه مړې خاورې پورته شوې. سړي په بیړه د لاس ګوتې سره وروستې.

ښځې وویل:

ــ کوم درک یې ونه لګېد؟

ځواب یې وانه ورېد.

ښځې په حیرانۍ خپل زوی ته وکتل. په زوټه یې وویل:

ــ تبه دې څنګه شوه ؟

شېرمحمد ټکان وخوړ:

ــ څه ؟

ــ تبه دې څنګه شوه ؟

ــ بد نه یم ، پیتاوی ښه راباندې ولګېد.

ښځه د هغه تر څنګ کېناسته ، شېرمحمد پښې ور ټولې کړې ، پر بټوه د اوږدې لمنې پیڅکه پرېوته.

ښځې په خواشینۍ وویل:

ــ کوم درک یې ونه لګېد؟

ــ نه! هیڅا هم نه پیژانده ، خراب شوی و ، د کلي په هدیره کې مو امانت خاورو ته وسپاره.

ښځې وویل:

ــ له سهاره دې څه نه دي خوړلي ، چای درته راوړم ، د ښاه اوبه دي ، له جوماته مې راوړې

شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

ښځه ولاړه شوه ، د خړو کتار کوټو خواته یې ګام واخیست ، یودم ودرېده ، زوی ته یې وکتل ، په حیرانۍ یې وویل:

ــ ته پوهېدې چې په کاریزه کې مړی دی.

د سړي ژبه بنده شوه:

ــ نه ، زه ، زه

ښځې وویل:

ــ سهار دې د اوبو په ښېبلو زړه راډکېده ، د چایو پیالې ته دې هم خوله ور نه وړه ، ویل دې چې د کارېزه اوبه مرداري دي. له کومه پوه شوې ؟

شېرمحمد ته غوسه ورغله:

ــ چای راوړې که نه ؟

ښځه دالان ته ننوته.

شېرمحمد بټوه پرانیسته ، یوخړ نوټ یې راویست ، پردی و ، نه یې پیژانده ، په بیړه یې په بټوه کې پراته نور نمجن نوټونه وشمیرل ، لس دانې ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیالو کرپ شو ، نوټونه یې ژر په بټوه کې کېښودل ، د دالانه وره ته یې سترګې ور واړولې ، څوک نه و.
بیرته یې بټوه پرانیسته ، د بټوې یوې خانې ځنځیر درلود ، کش یې کړ ، په پلاستیک کې بنده سپینه ، نمجنه پاڼه راوخته.
د دالان د وره غنجې شو ، بټوه او پاڼه ، دواړه یې تر ورانه لاندې کړل.
ښځې دوې پیالې له چایو ډکې کړې. د انګړ لرګینه دروازه خلاصه شوه. مور او زوی دواړو ورته وکتل ، یوه پیغله وه ، سره او سپینه ښکارېدله ، ټکرى یې پر مخ ور کش کړ ، لیرې ودرېده ، په زوته یې وویل:
__ترورې! میلمانه لرو ، یوه__ دوې چکۍ ګوره پور راکه!
ښځه دالان ته ننوته. شېرمحمد غولي ته کتل ، نجلۍ دروازې ته نږدې ولاړه وه. شېبه وروسته له دوو چکیو ګوړې سره له انګړه ووته.
ښځه بیرته د خپل زوی تر څنګ کېناسته ، په خوند یې وویل:
__ودې پېژانده ، سینځله وه ، د ګاونډې لور.
شېرمحمد غلی و.
 ښځې سوړ اسویلی ویست ، له شنو چایو ډکې پیالې ته یې وکتل ، وچې شونډې یې وخوځېدې:
__هی ، هی ، تشه لاسه ،   ته مې دښمن یې. که مې ولور په وس پوره وای ، همدا اوس مې دا نجلۍ درته غوښته. کم نه یې ، د خلقیانو د پاچاهۍ په اول کال پیدا شوې ، تر دېرشو اوړې! .
شېرمحمد د چایو غوړپ وکړ ، ورو یې وویل:
__باز مامد چیرې دی ؟
ښځې پیالې ته وچې سترګې نیولې وې.
سړي خپله خبره تکرار کړه!
__باز مامد چیرې دی ؟
ښځې له ځان سره وویل:
__ښه نجلۍ ده. روپۍ نشته ، خدایکه یې نه هم راته کړې وای.
سړي جیب ته لاس کړ ، د نصوارو ډبلی یې راویست ، مخ ته یې ونیو ، په ګرده اینه کې پلنه اوږده پزه ، ارته سپېرمې ، وږې ، ننوتې سترګې او اوږدې سپېرې شونډې ښکارېدلې.
یوه چونډۍ نصوار یې تر ژبې لاندې کړل ، ورو یې وویل:
__نن د کارېزه کار پاتې شو.
ښځې هماغسې پیالې ته کتل...
سړي بټوه او کاغذ په جیب کې واچول ، په زوته یې وویل:
__ادې! ګوتمۍ مو په څو خرڅه کړه ؟
ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.
شېرمحمد وویل:
__په یاد دې دي ؟ ...
 غلی شو ، نصوار یې تر چوترې لاندې تو کړل.
ښځې وویل:
__کومه ګوتمۍ ؟
هماغه چې د بازمامد د علاج له پاره مو خرڅه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې وخندل:

__هغه خو پخوانۍ خبره ده ، باز مامد ورور دې خاپوړې کولې ، نه مې په زړه کېږي. خدای دې وبخښې ، پلار دې خرڅه کړه.

غوا رمباړه کړه ، شېرمحمد ور وکتل ، اخوره ته د ولاړې ژيړې غوا مخکينۍ پښې په پړي کې بندې وې. ورغی ، د غوا په پښو کې تاو شوی پړی يې خلاص کړ ، د اخوره په وچو وښو کې سره چرګه ګرځېدله ، لوټه يې پسې وويشته ، چرګې منډه کړه ، سرې ببرته پر چوتره کېناست. ښځې په حيرانۍ وويل:

__ولې دې ګوتمۍ ياده کړه ؟

__هيڅ ، هسې په زړه کې راتېره شوه. بازمامد چيرې دی ؟

__خدای خبر! بيا به د کلي له ماشومانو سره مردکۍ کوي.

شېرمحمد ولاړ شو ، کوټې ته لاړ ، کله چې ببرته په چوتره کې ودرېد ، لونګۍ يې تړلې وه ، پر اوږه يې خړ ، خيرن ځادر پروت و.

ښځې وويل:

__چېرته ځې ؟

__د ولسوالۍ بازار ته . کار لرم ، سودا خو به نه وي په کار ؟

ښځې څه ونه ويل ، سرې په بيړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۵)

د ماسپښین سیوري ړنګ ول ، شېرمحمد ستړی ستومانه د یوې ویالې تر څنګ کېناست. پټکی یې لیرې کړ ، سپینه پکه ککرۍ او تور تندی یې نرۍ کمرنګه خړې لیکې سره بیل کړي ول.

شېرمحمد مخ ته دوه__ درې لپې سړې اوبه ور واچولې ، اوبه وڅښېدې ، رانه څاڅکي یې په تار تار مونډۍ توره ږیره کې ننوتل.

د اوبو چړپا شوه ، شېرمحمد ورمېږ کوږ کړ. ژیړه غوا په لغړو نیالګیو کې ولاړه وه. تور اوربوز یې د لښتې په روانو رڼو اوبو کې پټ و.

سړي شاوخوا وکتل ، په زوټه یې وویل:

__بازمامده!

مخامخ د چنار له ګڼو بې پاڼو ونو غبر را ووت:

__دا دی ، درغلم.

شېرمحمد د لښتي پر ژۍ پر یوه هواره ډبره کېناست ، کلي ته یې وکتل. د څو کورونو له دود کشونو څخه تورې لوخړې پورته کېدلې. لوګي د لیرې پراته غره تر سپینو څوکو هسک ول.

باز محمد وویل:

__لالا! څه وایې ؟

شېرمحمد ور وکتل. هلک د ویالې بلې خواته ولاړ و ، واوره یې خوړه ، په غاړه پورې یې سره لینده ځوړنده وه.

سړي وویل:

__غوا دې ولې راوسته ؟

د هلک وړې تورې سترګې وځلېدې:

__لالا ، تر ونو لاندې نوې واښه راټوکېدلې دي ، ما ولیدل ، غوا یې ډېر ښه خورې.

شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:

__ سیورو ته واورې پرتې دي. د مالونو د پیایلو وخت لا پاتې دی.

باز محمدهماغسې په خوند وویل:

__لالا ، چتکې راغلې ، په یوه مې وار وکه ، لینده خرابه ده ، خدایکه روغ رانه تللی وای.

شېرمحمد وخندل ، ورو یې وویل:

__ څپلۍ مې درته راوړې.

هلک ټوپ کړل ، د ښی پښې زره ، شکېدلې کلوشه یې د ویالې په ژۍ ولګېده ، خړې اوبه باد شوې ، په بیره یې پر ځمکه پروت څادر پرانیست ، پلاستیکې څپلۍ یې په پښو کړې ، په خوند یې وویل:

__ بندونه هم لري ، ګرانه وې ؟

شېرمحمد وخندل:

__سل اوغانۍ مې درباندې مصرف کړې.

هلک په خبره کې ورولوېد:

__تر اوسه لا ختې دي ، و به یې ساتم.

شېرمحمد ترل شوی پټکی پر سر کېښود ، څادر یې ور واخیست ، ولاړ شو ، ورو یې وویل:

__کورته ځم ، له بازاره پیاده راغلم ، ستړی یم.

هلک په بیره څپلۍ وایستلې. ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــلالا! دا څپلۍ هم درسره یوسه ، په ختو نه شي.
سړی بیرته کېناست. ویې پوښتل:
ـــلس واړې ، څلور نیم زره څو کیږي ؟
ـــولې ؟
ـــپه ولي پسې یې مه ګرځه! څو کیږي ؟
هلک خپلې چاودې ګوتې وشمیرلې ، یو ، دوه ، درې...فکر یووړ ، یو دم یې وویل:
ـــدیرش زره.
د شېرمحمد د تندي ګونځې ژورې شوې:
ـــڅه چتیات وایې ، څو ورځې وروسته به پنځم ته ځې.
هلک ځمکې ته کتل.
شېرمحمد وویل:
ـــما مکتب نه دی ویلی ، خو دومره پوهېږم چې لس واړې څلورنیم زره ، تر دېرشو زرو اوړي. ، خو ته...
هلک یوځل لوځې پښې منډه کړه ، شېرمحمد پسې وکتل ، غوا په نویو راختلو غنمو کې ولاړه وه. سړي څپلۍ په ځادر کې واچولې ، زړو په ختو لړلو کلوشو وازې خولې نیولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٦)

شېرمحمد په خوند ګوتې وخټلې ، باز محمد ته يې وکتل ، خراغ ته نږدې ناست و ، ځپلۍ يې په لاس کې وې.

سړي وويل:

__ژر موړ شوې ؟

هلک هماغسې خپلو ځپليو ته کتل.

زړې ښځې وويل:

__له شکنې (پياوې) سره يې نه ده جوړه.

شېرمحمد له کاسې لنده ډوډۍ ورپورته کړه. په ډکه خوله يې وويل:

__خوند يې ښه دی ، الوګان هم لري ، نور څه غواړې ؟

کوم ځواب يې وانه ورېد.

ښځې وپوښتل:

__تبه دې ده ؟

__نه!

__تندی دې خولې دی.

شېرمحمد وخندل:

__ادې! اوس هوا توده شوې ، په تاوخانه پسې دومره اور مه بلوه!

ښځې وويل:

__کاسه ليرې کم.

شېرمحمد بالښت ته ور وښوېد. ښځې کاسه او دسترخوان دالان ته ويستل ، کله چې بېرته راغله ، باز محمد د خپل ورور په لاسونو اوبه ور اچولې. چليمچې تر نيمايي ډک و.

شپه وروسته د ټولو مخې ته له چايو ډکې پيالې ايښې وې ، د څراغ رڼا لړزېدله ، خړ ديوالونه تورو سيورو نيولي ول.

باز محمد وويل:

__لالا! له خانګل سره مې وخوړل.

شېرمحمد مخ ور واړاوه.

هلک وويل:

__د خانجان کاکا زوی يادوم.

مور يې په خبره کې ورولوېده:

__جنګ مه کوه!

باز محمد ته غوسه ورغله:

__لا لا يې په بد نوم ياداوه.

شېرمحمد وخندل:

__ څه يې ويل ؟

هلک وارخطا شو ، سر يې وځړېد.

سړي خپله خبره تکرار کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــځه يې ويل ؟
هلک غلی و.
مور يې وويل:
ـــخبره تر پايه کوه!
باز محمد هماغسې ځمکې ته کتل ، ورو يې وويل:
ـــغوا يې په ډبره وويشته ، ويل يې چې د شېرمامد غوندې مخ يې دی ، هماغسې سپرمې لري.
د شېرمحمد خندا زور ونيو.
مور ته يې غوسه ورغله:
ــ مردارې سترګې يې دي ، نور مه ورسره ګرځه!
ښځې په غولې پراته پنډ کوت ته وکتل ، بيځايه ورته ښکاره شو ، ور وايې خيست.
شېرمحمد په بيړه وويل:
ـــځه کوې ؟
ـــهيڅ! پورته ، پرميخ يې راځړوم.
يودم. شنه نوټونه لاندې ولوېدل.
شېرمحمد په بيړه ولاړ شو ، نوټونه يې له ځمکې راپورته کړل ، کوټ يې ور واخيست ، نوټونه يې د کوټ په جيب کې کېښودل.
ښځې په حيرانی وويل:
ــ دومره ډېرې روپۍ ؟
د سړي ژبه بنده شوه:
ـــدا ، دا ، دا مې
د هلک غږ يې واورېد:
ـــدا هم له کوټه را ولوېده.
مور او زوی دواړو ورته وکتل ، د هلک د لاس پر غروې ژېړه کوتمۍ پرته وه ، د کوتمۍ په شنه غمې کې د څراغ رڼا ښکارېدله.
ښځې کوتمۍ ور واخيسته.
شېرمحمد په بيړه وويل:
ـــپيدا مې کړه.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
ـــکوچينی نه يم.
ـــباور وکه ، پيدا مې کړه!
ـــپيسې دې هم پيداکړې ؟
شېرمحمد غلی شو.
ښځې وويل:
ـــسپين راته ووايه!
سړي خپل ورور ته سترګې ور واړولې ، بازمحمد په حيرانۍ ورته کتل.
شېرمحمد يوه شېبه غلی و ، بيا يې ورو وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــګوتمۍ مې په کاریز کې د مړي له ګوتو راویستې ، پیسې هم د هغه دي.
د مور او کوچیني سترګې رډې راوختې.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل:
ـــدا پرونۍ خبره ده. د کاریزه د کیندلو وروستی نوبت زما و ، ډېر وخت مې ختې په بوکو کې واچوله ، هماغسې په اوبو کې مخکې تلم. ، بد بوی راغی ، نږدې ورغلم ، یو مړی و ، غوښتل مې چې نور کاریز کن هم خبر کړم ، خو د مړي په ګوتو کې مې دوې ګوتمۍ ولېدې ، ځان مې غلی ونیو ، وخت نه و ، هماغسې مې پرېښود ، ماختن ناوخته له کوره ووتم. کاریز ته ورکښته شوم ، له ګوتمیو سره مې بټوه هم راواخیسته.
شېرمحمد غلی شو. د مور او ورور سترګې یې رډې راختلې وې...
سړي وویل:
ـــټول لس نوټه دي ، نن مې یو نوټ په بازار کې مات کړ ، څلورنیم زره اوغانۍ شوې. دوکاندار ویل چې ډالر دي.
د ښځې سر وځرېد. سلګۍ یې شوې ، په غریو کې یې وویل:
ـــتر اوسه دې مردار خوړلي دي ؟
شېرمحمد ته غوسه ورغله!
ـــ بل یوه ور اخیستې.
بازمحمد په وېره وویل:
ملا صیب ویل چې حرام
شېرمحمد چیغه کړه!
ـــچپ!
د هلک له لاسه شپلۍ ولوېدې.
ښځې په غریو کې وویل:
ـــغریب به یو ، خو دومره بې غیرته نه یو چې د مړو مال ته تمه ولرو.
شېرمحمد هماغسې ځمکې ته کتل.
ښځې وویل:
ـــد مړي کور پیدا که!
بازمحمد په خبره کې ورولوېد:
ـــادې! هیڅا هم نه پېژانده.
شېرمحمد کوټ ته لاس ور وغزاوه ، بټوه یې راویسته ، په پلاستیک کې ایښی کاغذ یې هلک ته ونیو.
باز محمد په حیرانۍ ورته کتل...
شېرمحمد وویل:
ـــتذکره یې ده ، ویې لوله. ځای به یې لیکلی وي.
هلک څراغ ته ورنږدې شو. کاغذ یې پرانیست ، کوچیني عکس ته یې وکتل. ښکلی ځوان و ، ږیره یې نه وه ، اوږدې توري څڼې یې درلودې.
هلک توري سره وجنګول:
ن ، و ، م نوم : ګل ، ګلاب
د پلا ، ر ، د پلار نوم : تواب ، تواب شاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکه نوم

هلک په ماته ، ګوډه ژبه په پاڼه کې لیکلي تورې ولوستل. دزېږیدو نېټه ، کلی ، ولسوالي... هر څه لیکلي ول.

ښځې سوړ اسویلی ویست ، شېرمحمد ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

__کور به یې پیدا کړې ؟

د سړي شونډې وخوځېدې:

__هو ، کلی یې رامالوم دی ، یوه ورځ پیاده مزل غواړي ، خو کلیوال به څه وایي چې له مړي یې غلا وکړه!

ښځه په خبره کې ور ولوېده!

__که په خپله ډول ونه وهې ، هغوی نه خبرېږي! سهار لاړ شه ، امانت ور ورسپاره ، بله ورځ بیرته رارسیدی شې.

د سړي سر وخوځېد.

ښځې هلک ته وکتل. په غوسه یې وویل:

__چا ته دې تر خولې ونه وځي!

شېرمحمد وویل:

__سل اوغانۍ کمې دي.

هلک ځپلیو ته وکتل.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

__ په صندوق کې به دومره څه وي چې بېرته یې پوره کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۷)

شېرمحمد په سپېدو کې له کوره ووت ، له دښتې تېر شو ، پرغونډيو واوښت ، مازديگر قضا سترې ستومانه يوه کوچيني کلي ته ورسېد. کلی په يوه خړه دره کې پروت و ، شاوخوا يې هسکې غونډۍ ولاړې وې. لاندې خړ کورو نه ښکارېدل ، څنډې ته څپانده سيند روان و ، له سپينو څکونو تورې غټې تيږې راوتلې وې.

شېرمحمد له يوه ماشوم سره ودرېد. هلک د غونډۍ په لمنه کې گوښې ولاړې کلا ته گوته ونيوله.

شېرمحمد په نرۍ لار روان شو ، د لارې دواړو غاړو ته پټي ول ، غنم تر لويشتې ټيټ ښکارېدل ، پر پولو د چنار سپېرې ونې ولاړې وې.

شېرمحمد کلا ته ورسېد ، د لرگينې لويې دروازې يوه پله خلاصه وه ، د کلا په مينځ کې ډېران ښکارېده ، سرې او تورې چرگې په وچو خوشايو کې گرځېدې ، څو غواوې کتار ، اخورونو ته ولاړې وې.

شېرمحمد يوه وړه تيږه له ځمکې ور پورته کړه. دروازې ته ورنږدې شو ، يودم له دروازې يو برگ کوچينی سخوندر راووت ، سرې لار ورکړه ، سخوندر مخامخ شنو غنمو ته منډه ور واخيسته.

په وره کې يوه پيغله ودرېده ، شېرمحمد ورته وکتل ، غټې شنې سترگې يې وې ، له ونې هسکه ښکارېده. په لاس کې يې سپين ديگی نيولی و.

نجلۍ يودم ټکرې په مخ ور کش کړ ، شا ته شوه .

شېرمحمد له دروازې ليرې ودرېد. لمر تر لوېديځې غونډۍ پټ و ، ژيړې وړانگې يې د ختيځو غونډيو پر سرونو لگېدلې.

چا وټوخل.

شېرمحمد ورمېږ کوږ کړ ، په دروازه کې په عمر پوخ ، چاغ سړی ولاړ و. سترگې يې پرسيدلې وې ، پنډ اوږده بريتونه يې لرل ، ژېړه وربښمينه لونگۍ يې تړلې وه.

شېرمحمد ور نږدې شو. سړي د هغه زړو جامو او په لاس کې نيولې تبر ته وکتل ، ورو يې وويل:

__د کلي جومات ته لاړ شه. مزدور به ډوډۍ در پسې دروړي.

درب شو ، د دروازې دواړه پلې سره ورغلې.

شېرمحمد يوه شېبه ودرېد ، بيا يې لويه دروازه وټکوله. جيب ته يې لاس کړ ، هماغه سړی په وره کې ودرېد ، په خشکه يې وويل:

__درياده مې کړه چې جومات

ناڅاپه يې سترگې رډې راوختې ، په بيړه يې د شېرمحمد له لاسه سپينه پرانيستې پاڼه ور واخيسته ، شاوخوا يې وکتل ، سرې يې تر مټ ونيو.

شېرمحمد په وارخطايي وويل:

__جومات ته ځم.

سړي د هغه په مټ زور راووست ، کش يې کړ ، دواړه کلا ته ننوتل.

په چوتره کې ناستو ښځو منډه واخيسته. ټولې په يوه وره ننوتې.

سړي يودم وخندل ، د شېرمحمد لاس يې پريښود ، په زوټه (زوره) يې وويل:

__راځه ، خپل کور دې دی.

شېرمحمد حيران شو ، شاوخوا يې وکتل ، ارته چهار ديوالي وه ، په هر کونج کې هسک برج ښکارېده ، يوه ديوال ته خړې کوټې ولاړې وې. تر چوترې لاندې په يوه سره رنگه تراکټور پورې اوږده ټېله تړلې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه پر چوتره وختل. سړي د يوې کوټې ور خلاص کړ، شېرمحمد يې پر يوه توشکه کېناوه، په خپله د باندې ووت.
شېرمحمد شاوخوا وکتل، کوټه وړه وه. خړ دېوالونه يې لرل، په مخامخ ديوال کې لويه اورسۍ ښکارېدله.
له باندې نه د سړي خندا راغله:
__چاى دم کړى! د ګلاب خان احوال يې راوړى.
د شېرمحمد زړه ولړزېد.
چاغ سړى کوټې ته راغى. ټنډه يې تروه وه، په بيړه يې وپوښتل:
__په کلي کې دې له چا سره خبرې وکړې؟
شېرمحمد په حيرانى ورته کتل.
سړي په خشکه ووېل:
__کوڼ يې !!!
شېرمحمد وارخطا شو:
__هيڅ، هيڅ، يواځې مې له يوه هلکه ستاسو د کور پوښتنه وکړه.
__دلته څوک پېژنې؟
__نه
سړي سړه سا واخيسته، يوې خواته کېناست. خيره يې نيولې وه، داسې ښکارېده لکه ژورو فکرونو چې په مخه کړى وي.
شېرمحمد جيب ته لاس کړ، ګوتې يې لړزېدې، پټوه او دوې ګوتمۍ يې پر خيرنه سره غالۍ کېښودې، ورو يې ووېل:
__دا هم ورسره و.
سړي بټوې او ګوتميو ته وکتل، بېرته يې سر وځړېد. .
شېرمحمد په وېره ووېل:
__په بټوه کې پيسې دي.
سړى غلى و.
شېرمحمد خپل زړه سره راټول کړ، لړزانده خرې شونډې يې وخوځېدې:
__ګلاب دې خداى وبخښې، په کارېزه کې مو پيدا کړ، کليوالو امانت خاورو ته وسپاره.
سړي هماغسې ځمکې ته کتل.
د شېرمحمد زړه ولوېد.
دواړه غلي ول.
شېرمحمد ووېل:
__جومات ته ځم.
سړي غولې ته کتل.
شېرمحمد، تبر ور واخيست، ولاړ شو.
سړى يې يودم مخې ته ودرېد، په خندا يې ووېل:
__چېرته!
__جومات ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي وخندل ، دوه مخکيني غاښونه يې د سرو زرو ول ، په خندا کې يې وويل:

ــ کښه زوروره! پښتانه يو. په دې ماښام کې خو څوک د دښمن له کوره هم نه ځي.

شېرمحمد بله چاره نه لېده ، کښناست.

د کوټې دروازه وټکېده.

سړی ولاړ شو. ور يې چوله کړ ، په پټناسه کې پيالې ولړزېدې. شېبه وروسته د شېرمحمد تر مخ له چايو ډکه پياله ايښې وه.

د موټر سايکل غږ شو ، چوترې ته نږدې ودرېد ، سړی بټوه او ګوټمۍ ور واخيستې ، په بېړه له کوټې ووت.

شېرمحمد مخامخ اورسۍ ته ور وښوېد ، خيرنه پرده يې چوله کړه ، موټر سايکل ته نږدې يو هډور ځوان ولاړ و ، د موټر سايکل په کنجغه پورې تړلې غوټه يې خلاصوله.

چاغ سړی ور نږدې شو ، څه يې وويل ، ځوان غوټه پرېښوده ، دواړه په يوه کوټه ننوتل.

شېرمحمد بيرته په خپل ځای کښناست ، پياله يې ورپورته کړه ، ډېر نارينه غږ يې واورېد ، پياله يې بېرته کېښوده ، ورسۍ ته ور نږدې شو. يو بل ګردی ځوان يې وليد چې وچ اوږد لرګی يې پر اوږه و. درب شو ، چرګو منډه واخيسته ، لرګي له ډېرانه مړه دوړه پورته کړه.

يو کوچينی ورغی ، ګردي ځوان ته يې څه وويل ، هغه هم په کوټه ننوت.

د ځاه د څرخ د تاوېدو غږ راغی. شېرمحمد ور وکتل ، هماغه شين سترګي نجلۍ ولاړه وه. تکری يې مازې په ککری تم و ، تک تور ، پيچلي ويښته يې لرل ، له رنګه سپينه ښکارېده.

کړپ شو. شېرمحمد په بېړه پر توشکه کښناست.

د کوټې دروازه خلاصه شوه ، دوه ماشومان په وره کې ودرېدل ، دواړه خيرن ول ، مخونه يې له چاودو ډک ښکارېدل.

يوه يې وويل:

ــ ای سړي! ته څوک يې ؟

شېرمحمد غلی و.

هماغه هلک وويل:

ــ نيني دې راوړې.

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.

دوهم هلک خوله جينګه کړه!

ــ يو لسګون خو راکه.

شېرمحمد څه ونه ويل.

لومړني هلک تو کړل ، لاړې پيالې ته نږدې ولګېدې.

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.

هلک وويل:

ــ ښه مخ دې دی ، پزې ته دې ګوره! د سخوندر غوندې ده.

شېرمحمد تبر ته لاس ور وغځاوه ، هلکانو منډه کړه.

د باندې ډېر نارينه غږ واورېدل شو.

ــ دلته څه کوی! هه!

درب شو ، د يوه ماشوم چيغې پورته شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېبه وروسته کوټې ته درې تنه ورننوتل. برېتور پنډ سړی بره پلتۍ ووهله ، دوو نورو ځوانانو شېرمحمد ته لاسونه ور وغځول ، دواړه وره ته نږدې کېناستل.

برېتور سړي وويل:

__زامن مې دي.

یوه شېبه ټول غلي ول ، وروسته برېتور سړي چوپتیا ماته کړه :

__د کوم ځای یې ؟

د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:

__د ګودر د کلي.

نوم دې څه دی ؟

__شېرمحمد.

__څه کاروبار ؟

شېرمحمد په لړزانده غږ وويل:

__غريبي ده ! اوړی دهقاني کوم ، ژمی هم کارېزونه کېندم.

سړی غلی شو. شېرمحمد ورو خپل ځنګ ته وکتل ، تبر ته یې لاس ور رسېده.

برېتور سړي وويل:

__کلی مو خبر دی ؟

شېرمحمد په حیرانۍ ورته وکتل.

سړي وويل:

__کلیوال مو په دې پوهېږي چې ته دلته راغلی یې ؟

__نه! صیب.

__دا ور مالومه وه چې ګلاب د کوم ځای دی ؟

__نه! که خبر وای ، نو تاسو ته یې احوال رالیږه ، مړي یې په خپل کلي کې امانت نه اېښوده.

برېتور سړي سړه ساه واخیسته ، ویې ټوخل. ورو یې وويل:

__ بټوه او ګوتمۍ دې له کومه کړل ؟

__صیب! کارېز مې کېنده ، مړی مې ولېد.

برېتور سړي وخندل:

__او ځان دې غلی ونیو.

د شېرمحمد سر وځړېد.

سړي وويل:

__ډېرې پیسې وې! ولې دې راوړې ؟

__صیب! مور مې مجبوره کړم ، ویل یې چې حرام ښه نه دي.

د ماښام د اذان غږ شو.

ټولو خپل څادرونه هوار کړل ، شېرمحمد شاته ودرېد. په لمانځه کې یې سترګې یوې بلې خواته رغړولې. ده تر نورو ژر څادر ور ټول کړ.

له لمانځه وروسته دوه ځوانان له کوټې ووتل ، په عمر پوخ برېتور سړی توشکې ته ور وښوېد ، غلی کېناست ، وروسته یې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

_ښه تبر دی.

شېرمحمد وخندل:

_صیب! د احتیاط له پاره مې راوخیست ، لېوان ډېر دي.

سړي د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

شیبه وروسته ګردی څوان کوټې ته راغی ، د ګاز بله ډبه یې په غولي کېښوده ، بېرته د باندې ووت. بړېتور سړي د خپل لاس ژیړې ګړی ته وکتل ، په تاخچه کې ایښې راډیو یې ور واخیسته ، ستن یې تاو کړه ، نطاق د خارجي قواوو د وتو په اړه غږېده.

د بړېتور سړي پلنې شونډې وخوځېدې :

_پکر (فکر) نه کوم. دا کوپار اډې غواړې.

شېرمحمد غلی و.

سړي وویل:

_ته څه پکې وایې ؟

شېرمحمد وخندل:

_صیب! نه پوهیږم.

سړی غلی شو.

راډیو چالانه وه. د ګاز له سوری سپینې جالۍ شنه ، تېره لمبه راوتله.

له تیارې سره ډوډۍ راوړل شوه ، ښوروا وه ، په پلاستیکي غاب کې ګرد اخیستل شوې پیاز پراته ول ، په پیازو کې د چاړې تورې خیرې له ورایه ښکارېدلې.

له ډوډۍ وروسته ، پلار او دوه زامن ولاړ شول ، چای یوه ماشوم راووړ ، شېرمحمد ګوښی و.

ناوخته د کوټې دروازه خلاصه شوه ، په ونه لوړ ځوان یوه زړه برستن پر توشکه واچوله ، د ګاز ډبه یې ور واخیسته ، چوپه خوله ، له کوټې ووت.

شېرمحمد څادر هوار کړ ، په توره شپه کې ودرېد ، له لمانځه وروسته یې بالښت ور واخیست. په برستن کې ننوت ، د برستنې سوړ بوی ته ، ساه یې بنده شوه ، بېرته یې سر لوڅ کړ ، غوږ یې ونیو ، د سیند د څپو نری شنهاری اورېدل کېده ، کله کله به د شغالانو انګولا ورسره ګډه شوه.

بیا یې یو غږ واورېد ، په چوتره کې یو څوک ګرځېدل ، شېرمحمد ورو ولاړ شو ، تر اورسۍ یې د باندې وکتل ، تیاره وه ، د کلا تر هسک تور دیوال پورته رانه ستوري ځلېدل. د پښو د ګوتو پر سرونو د کوټې دروازې ته ورغی ، زولفۍ یې کړه ، بېرته په خپل ځای پرېووت ، تبر یې په برستن کې ننه ایست.

یودم د کوټې په پرده ژېړه رڼا ولګېده ، شېرمحمد ورو ورسۍ ته ورنږدې شو ، په کلا کې بل څراغ ګرځېده. شېرمحمد په څېر ورته کتل ، د څراغ پلېته ټیټه وه ، مازې د یوه بنیادم په خړو پایڅو او لمنې لګېدله. جامې د نارینه وې ، څراغ یوه شیبه تاوېده ، وروسته په یوه کوټه ننوت.

شېرمحمد ته وېره ور لوېدلې وه ، په زړه کې یې پوښتنې ورګرځېدې .. ځان یې په خطر کې لید ، خو نه پوهېده چې ولې ؟

د ی تر ډېره ویښ و ، وروسته خوب پرې زورور شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۸)

شېرمحمد سترګې رنې کړې ، شور او زوږ و ، د باندې يې وکتل ، سپيدې چاودلې وې ، په يوه کوټه کې د څراغ تته رڼا ښکارېدله ، غږ له هماغه کوټې راووت.

يودم کوکه شوه ، يو څوک له کوټې راووتل ، نجلۍ وه ، د کلا د لويې دروازې خواته يې منډه کړه ، ټکرۍ يې له سره ولوېد. له کلا ووته.

د کوټو ورونه خلاص شول ، واړه ، زاړه د باندې راووتل ، ډېر نارينه غږ يې واورېد:

__مه يې پرېږدی!

دوو ځوانانو د کلا د لويې دروازې خواته منډه کړه.

شېرمحمد په بيړه د کوټ په لستونو کې لاسونه ننه ايستل ، لونګۍ يې وتړله ، تبر يې ور واخيست.

ښځينه وارخطا غږ يې واورېد:

__څه ټکه راپرېوته!

شېرمحمد ورسۍ ته ورغی ، تورسرې او ماشومان تر برېتور سرې را تاو ول ، سرې ښکاري ټوپک ته کارتوس ور اچاوه.

شېرمحمد هماغسې ولاړ و ، لينګې يې لړزېدل ، لاره ورنه ورکه وه.

د وره درب شو ، د سړي له غوسې ډک غږ يې په زړه لړزه راوسته:

__دروازه خلاصه که!

شېرمحمد تر اورسۍ ووت ، پلاستيکي بوټونه يې ور واخيستل ، ښځو چيغې کړې ، شېرمحمد په منډه کې شاته وکتل ، ټوپک ته لاسونه ور لوېدلي ول ، په هوا کې تاوېده ، برېتور سړي زورونه وهل...

شېرمحمد له کلا ووت. په شنو غنمو کې يې منډه واخيسته ، تر چنارونو تېر شو ، مخامخ پر يوه ټيټه پخځه ورغی ، تر دېوال واوښت ، باغ و ، په کتار لوخو ټيټو ونو کې يې منډه کړه ، په ورانه کې يې نرۍ درد تير شو ، ولوېد ، څنګ ته له ځمکې راوتلي ولاړ لرګی کوږ شو ، ورانه ته يې وکتل ، د ازغن سيم تېره ميخ پکې ننوتی و. بيرته ولاړ شو ، لاندې لويې ، هسکې ډبرې وې ، ور هاخوا د سيند څپې پر کمره لګېدې ، شنهاری يې خوت ، د اوبو پر سر سپين ځګونه روان ول.

شېرمحمد د سيند څنډې ته ور کښته شو ، د دوو لويو تيرو تر مينځ غلی کېناست ، د کلا خواته يې وکتل ، څوک نه و.

سره سا يې واخيسته ، لپه يې جوړه کړه ، رنې اوبه يې پر مخ وشخيدې. ببرته يې يوې لويې تيږې ته ولې ولګول ، سيند ته يې وکتل ، سپين ځګونه سره اوښتل...

شېرمحمد ولاړ شو ، د سيند په څنډه کې مخ پورته لاړ. يو ځای ودرېد ، له ځمکې يې يوه ښځينه پلاستيکي چوټه (څپلکه) ور پورته کړه ، نوې وه ، تلی يې په ختو ککړ و. شاوخوا يې وکتل ، سترګې يې رډې راوختې ، د مخامخ کمره پر سر يوه ځوانه نجلۍ ولاړه وه ، ټکرۍ يې نه و ، ټټر يې راوتلی ښکارېده ، اسمان ته يې کتل ، تور اوږده ويښته يې له ملا بيل ول.

شېرمحمد منډه ور واخيسته ، نجلۍ توپ کړل ، لاندې په سپينو ځګونو کې ننوته. سرې خپل څادر ، پټکی او تبر پر ځمکه واچول ، کوټ يې وېست ، په يوه هسکه ډبره وخوت. روانو ځګنو اوبو تور غونچه ويښته ورسره وړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپ یې کړل ، پر سر یې سړې اوبه ور واوښتې ، غوږونه یې ډب شول ، پښې یې ووهلې ، د بوټونو تلې ځمکې ته نه رسېدل.
اوره یې له یوې لوېې تیږې سره ولګېده ، د اوبو زوروره څپه یې تر ټټر لاندې شوه ، سر یې له تاوېدونکو سپینو ځګونو راویست ، شاوخوا یې وکتل ، نجلۍ یې تر ځنګ روانه وه.
لاس یې ور وغځاوه ، ښپې یو ګز شا ته یووړ ، ډوب شو ، اوبه یې تېرې شوې ، یوځای یې پښه له ځمکې سره ولګېده ، د بوټونو پر تلیو یې زور راووست ، سرته راوخوت ، ویې ټوخل ، نجلۍ دوه ګامه لیرې ، ځګنو ښپو اخیستې وه.
شېرمحمد په بېړه پښې ووهلې ، یوه توره ډبره په مخه ورغله ، ځان یې ځنګ ته کړ ، ښی لاس یې ډبرې ته برابر شو ، ټېل یې وهله ، کیڼ لاس یې د نجلۍ مټ ته ورسېد ، د هغې سر یې له اوبو پورته ونیو.
پشهارۍ ډېر شو ، سرې مخامخ وکتل ، لاندې سیند سره راټول و ، تکې تورې لوېې ډبرې ښکارېدلې ، په مینځ کې یې سپین ځګونه روان ول ، غرمبهاری یې خوت.
شېرمحمد د اوبو ځنډې ته ور نږدې شو ، څپه راغله ، پښې یې ووهلې ، له ځمکې پورته شو ، یوې تېرې تیږې ته یې لاس ور واچاوه ، ګوتې یې د تیږې یوې راوتلې برخې ته سیخې شوې ، هماغه ځای یې ټینګ ونیو ، په کیڼ لاس یې زور راووست ، نجلۍ یې له اوبو راپورته کړه ، د هغې سر وځړېد ، لانده پیچلې وېښتان د سرې پر مخ او غاړه راپرېوتل.
ځای ښه و ، اوبه د تیږې دواړو غاړو ته وتلې ، وچه خلور__ پینځه ګزه لیرې وه.
شېرمحمد څو ځله ژوره ساه واخېسته .. د نجلۍ ټټر یې خپلې کیڼې اوږې ته برابر کړ ، پر ښي لاس یې زور راووست ، تر نامه له اوبو پورته شو ، تاوېدونکې څپه یې ورنو ته سیخه شوه ، هسک شو ، تر مخامخ راوتلې تېرې تیږې یې لاس راوګرځاوه ، پښې یې پر ځمکه ولګېدې ، مخکې لاړ ، د ځنډې اوبه مړې وې ، وچې ته وخوت.
نجلۍ یې پر یوه هوار ځای پرېیسته ، په بیړه یې ورته وکتل ، سترګې یې پټې وې ، پر سپین تندي یې له اوبو سره ګډه ، نرۍ وینه روانه وه.
تر ولیو یې ونیوله ، کش یې کړه ، پر یوه هواره شیب داره ډبره یې پړمخې پرېیسته ، د نجلۍ له خولې رڼې اوبه وځښېدې ، زګیروی یې شو ، بېسده پرېوته.
شېرمحمد کلي ته وکتل ، څوک نه و ، منډه یې کړه ، د سیند پر ژۍ مخ پورته لاړ ، کوټ ، تبر ، څادر او خلاصه ول ول لونګۍ لیرې پراته ول.
سرې خولۍ پر سر کړه ، تبر ، کوټ او لونګۍ یې په څادر کې واچول ، بېرته مخ کښته روان شو. نجلۍ له ډبرې رغړېدلې وه ، د ټټر تنۍ یې خلاصې وې ، تور اوږده بانه یې سره سرېښ ول.
شېرمحمد څادر پرې هوار کړ ، یخنې وه ، ژامې یې ولړځېدې ، شاوخوا یې وکتل ، زړه یې ولوېد ، پورته په پټې کې یو څوک ولاړ و.
شېرمحمد پړمخې پرېووت ، یوې ډبرې ته ور وښوېد ، کېناست ، تر ځنګ یې وکتل ، سړی د اغزن سیم زنګې پایې ته وچې سترګې نیولې وې. یودم لاندې ډبرو ته راکښته شو.
شېرمحمد په بیړه نجلۍ ته وکتل ، له ورایه ښکارېدله. ورور ور وښوېد ، نجلۍ یې د هسکو تیرو مینځ ته ور کش کړه ، غلی کېناست. سر یې پورته کړ. د زړه دربا یې ډېره شوه ، سړی څلور پنځه ګامه لیرې و ، ژېړه وربښمینه لونګۍ یې تړلې وه ، د سهار په خره کې یې پنډ برېتونه له ورایه ښکارېدل ، په لاس کې یې ښکاري ټوپک نیولی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پورته دوه تنه راغلل ، يو يې تيټ شو ، د اوبو له ژۍ يې يوه چوته (څپلکه) وريورته کړه ، دواړه ودرېدل ، برېتور سړی هم ورغی ، له ونې تيټ ځوان کمره ته کوته ونيوله ، دوی خبرې کولې ، غږ يې نه راته ، د څپو غږمبهاری خوت.

درې سره مخ کښته را روان شول ، شېرمحمد تيټ شو ، د دوو تيږو تر مينځ په يوه چوله کې ننوت ، نجلۍ وتوخل ، سړي يې پر خولې لاس کېښود ، ساه يې تر پزې راوخته.

غوږ يې ونيو ، د څپو له غږ سره خبرې ګډې وې ، خبرې ورو ورو رانږدې کېدې. شېبه وروسته له غوسې ډک غږونه تر څنګ تېر شول.

شېرمحمد سر پورته کړ ، درې تنه د سيند پر ژۍ مخ کښته روان وو. ټولو اوبو ته کتل.

يودم خرهاری شو ، شېرمحمد په بيړه لاندې وکتل ، د نجلۍ شنې ، غټې سترګې رډې راختلې وې ، لغتې يې وهلې.

سړي د هغې له ډکو سرو شونډو لاس ليرې کړ ، نجلۍ ژوره ساه واخيسته ، چيغه يې کړه ، شېرمحمد يې پر خوله لاس کېښود ، سر يې هسک کړ ، درې تنه مخ کښته روان ول.

ناڅاپه يې ګرېوان وشلېد ، لاندې يې وکتل ، د نجلۍ ګوتې يې په ګرېوانه کې بندې وې.

شېرمحمد په غوسه وويل:

ــ وژنې مې!

د نجلۍ سترګې رډې راختلې وې.

شېرمحمد وويل:

ــ خوشې کوم دې ، خوپه يوه شرط ، چيغې به نه وهې ؟

د نجلۍ تور اوږده بانه سره ورغلل.

شېرمحمد د هغې له خولې لاس ليرې کړ. نجلۍ په بيړه ولاړه شوه ، سړي تر مټ ونيوله ، په شدت يې لاندې کش کړه ، نجلۍ کېناسته ، شېرمحمد وويل:

ــ د خدای له پاره ، مه مې پرې وژنه!

نجلۍ شاته شوه ، ولې يې ډېرې ته ولګول.

شېرمحمد څادر ور واچاوه ، نجلۍ ځان پکې وپيچه ، غلې کېناسته.

سړي وويل:

ــ د کور وال دې در پسې ګرځي.

نجلۍ غلې وه.

سړي غرۍ اوږده کړه ، ليرې د لويو ډبرو په مينځ کې درې تنه هماغسې مخ کښته روان ول.

سړي وويل:

ــ ته ليونۍ يې ؟

نجلۍ په راوتلو رډو سترګو ورته کتل. يودم يې کوکه کړه ، د سيند د څپو خواته يې منډه واخيسته.

شېرمحمد په بيړه ولاړ شو ، د نجلۍ ګرده لنده لمن په ګوتو ورغله ، دواړه پرمخې پرېوتل ، د سړي خوله او پزه پر ځمکه ولګېدل ، نرۍ درد يې په سر کې تير شو.

نجلۍ چيغه کړه!

ــ خوشې مې که !

سړي تر مټ ټينګه نيولې وه. نجلۍ ژړل... د سيند خواته يې زورونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا يودم غلې شوه ، سرې ورته وکتل ، د نجلۍ خوله سپينو څکونو نيولې وه ، سترګې يې پټې وې.
شېرمحمد سره ساه ويسته ، د نجلۍ مټ يې پرېښود ، ستونې ستغ اوږد وغزېد ، لمرد ليرې غره د څوکو سپينې واورې څلولې.
سړی يخنۍ واخيست ، ولاړ شو ، د کوټ په لستونو کې يې لاسونه ننه ايستل ، ځنځير يې کش کړ. پزې ته يې لاس ور ووړ ، وينې وه.
شېرمحمد حيران و ، نه پوهېده چې څه وکړي ، لاره ورنه ورکه وه.
نجلۍ ته نږدې کښناست ، نجلۍ وخوځېده ، سترګې يې رڼې کړې ، سرې ته يې وکتل ، کښناسته ، سر يې پر څنګانه کېښود ، د تورو پيچلو وېښتو څوکې يې پر ځمکه و لګېدې ، يودم يې په چيغو چيغو وژړل.
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.
د لمر وړانګې د غزېدلې غونډۍ په پاسنيو برخو لګېدلې ، لاندې سيند په سيورې کې روان و. نجلۍ هماغسې ژړل...
شېرمحمد کلې ته وکتل ، د کورونو لمر خاته خوا دېوالونه روښانه ول ، له ځينو بامونو تور لوګې پورته کېدل ، ليرې يو ماشوم په رمې پسې روان و ، تور سيرلې د غونډۍ په لمنه کې مخ پورته ختل.
بېرته يې نجلۍ ته سترګې ور واړولې ، هغې ژړل ...
شېرمحمد وويل:
__بس که نورا!
نجلۍ سر پورته کړ ، د شنو غټو سترګو سپين يې سرو رګونو نيولې وو ، ګلابي بغور (غومبرې) يې لانده شکارېدل ، د نرۍ پزې څوکه يې سره وه.
شېرمحمد وويل:
__ګوره! زه ملا نه يم ، خو له ملايانو مې اورېدلې چې ځان وژونکی به په دوزخ کې وي.
نجلۍ يودم کوکه کړه:
__هغوی مې ورور وژلی.
د سړې لينګې ولړزېدل.
نجلۍ په چيغو چيغو ژړل...
ښه شېبه ووته ، ډېرو تک تور اوږده سيورې پيدا کړل ، د سيند په څپو کې د لمر ژېړه رڼا ګډه وه.
شېرمحمد لونګۍ تر سر تاو کړه ، تبر يې ور واخيست ، ويې ويل:
__زه نو ځم.
نجلۍ په بيړه ورته وکتل ، سلګۍ يې شوې ، ورمېږ يې کوږ کړ ، ښپې په تورو ښويو تيرو لګېدلې.
سړې وويل:
__ليونتوب مه کوه!
نجلۍ سيند ته کتل... يودم ولاړه شوه. سړی يې تر مخ ودرېد. د هغې ژړا زور ونيو ، چيغه يې کړه!
__ته مې هرات ته بيايې ؟
د سړې څنګونو پرک واخيست.
نجلۍ په بيړه د کيڼ لاس لستوڼی ور تول کړ ، څلور ژېړ بنګړي ښکاره شول ، په غريو کې يې وويل:
__سره زر دي ، ټول يې ستا ، خو د خدای روی ومنه! ما تر هراته ورسوه!
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجلۍ په سترګو کې نا امیدي راټوله شوه ، ګام یې واخیست ، شېرمحمد ځنګ ته شو ، نجلۍ پر یوه هواره ډېره ودرېده ، اوبو ته یې وکتل ، سترګې یې پټې کړې.
شېرمحمد تر مټ ونیوله. نجلۍ چیغه کړهَ
__لاس مې پرېږده!
ځنګنونه یې پر هواره تیږه ولګېدل ، په چیغو__چیغو یې وژړل.
شېرمحمد وویل:
__زه غریب سړی یم ، بدنامي ده ، بدي نه شم کولای.
نجلۍ هماغسې ژړل...
شېرمحمد یودم تر لاس ونیوله ، کش یې کړه ، دواړه په ولاړو تیرو کې کېناستل ، نجلۍ په حیرانۍ ورته کتل ، څادر یې په غاړه کې پروت و.
شېرمحمد د کلي خواته ګوته ونیوله ، لیرې پر پوله کتار کلیوال روان ول. له یوه سره د موټر له هوا ډک ټوپ ښکارېده ، ډله دسیند خواته راتله ، تر مخې یې پنډ برېتور سړي ګامونه اخیستل.
شېرمحمد په وارخطایي وویل:
__له دې ځایه باید لاړ شو.
نجلۍ چیغه کړه:
__ځم ، ټولو کلیوالو ته وایم چې ورور یې راوژلی.
ولاړه شوه.
شېرمحمد تر لاس ونیوله ، په غوسه یې وویل:
__ ته به له ژونده سترې یې ، خو زه مور او ورور لرم ، که دواړه سره ووینې ، خدایکه مو وینه ځمکې ته پرېږدي.
نجلۍ وویل:
__ته مې هرات ته بیایې ؟
__هو!
نجلۍ کېناسته ، ډکې سرې شونډې یې وخوځېدې:
__تا قول راسره وکړ!
شېرمحمد روانو کلیوالو ته کتل...: یودم یې په وارخطایي وویل:
__ له دې ځایه باید لاړ شو.
نجلۍ وویل:
__هلته تلی شو ؟
شېرمحمد ور ته وکتل ، هغې پورته په پټي کې خړې ولاړې کوټې ته ګوته نیولې وه.
نجلۍ وویل:
__د اوبو پخوانۍ ژرنده ده.
سړي په ځیر کوټې ته وکتل ، ژور لښتی د لرګي تر ناوې پورې غزیدلی و.
دواړه په لویو ډبرو کې کړوپه ملا روان شول. لښتی وچ و ، مازې څنډو ته یې کمه واوره پرته وه. مخ پورته لاړل ، د اوړدې لرګینې ناوې لاندې تېر شول ، شېرمحمد غړۍ اوږده کړه ، کلیوال تر دېوال پټ ول ، په بېړه یې ځانونه کوټې ته ورسول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوټې ور نه درلود ، دېوالونه يې سوري ول ، له بامه هم څو ځايه رڼا رالوېدله.
نجلۍ کونج ته غلې کېناسته ، سرې ورته وکتل ، له خيرن ټادره سپين مخ ، تر شنو غټو سترګو راګرځېدلي تور اوږده بانه او پر تندي پراته پيچلي لانده ويښته راوتلي ول.
شېرمحمد ديوال ته مخ ور نږدې کړ ، له يوه سوري څخه يې د باندې وکتل ، کليوال د سيند پر ژۍ مخ کښته روان ول ، ټولو اوبو ته کتل ، د پنډ برېتور سړي چپلکه په لاس کې وه.
شېرمحمد وويل:
__هغوی فکر کوي چې ته مړه يې.
نجلۍ غريو واخيسته ، سلګۍ يې شوې ، يودم يې وژړل.
دوې ټوټکۍ کوټې ته ور ننوتې ، يوې يې په چت کې تر تور لرګي ځان ورساوه ، غچا يې شوه ، بېرته له وره ووتې.
نجلۍ په ژړا کې وويل:
__کاشکې مړه وای.
سړي هماغسې کليوالو ته کتل...
د نجلۍ شونډې وخوځېدې:
__تا قول راسره کړی ، تر هراته به مې بيايې!
شېرمحمد ورته وکتل ، تندی يې تريو شو ، په نيولي غږ يې وويل:
__زه کور لرم ، خلک به څه وايي چې پردی نجلۍ يې راتښتولې ده .
د نجلۍ ژړا زور ونيو:
__د خدای روی ومنه! تا قول راسره کړی..
شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:
__نه!
نجلۍ چيغه کړه!
__ غيرت لرې!
ولاړه شوه.
شېرمحمد په وره کې ودرېد.
نجلۍ په غريو کې وويل:
__ لار راکه !
سړی په خبره کې ورولوېد:
__سمه ده ، بيايم دې.
__ته دورواغ وايې!
د سړي په تندي کې ګونځې پيدا شوې:
__د غزني په اولياوو لو (قسم) درته خورم.
نجلۍ بېرته کونج ته غلې کېناسته.
شېرمحمد دېوال ته ور نږدې شو ، ليرې ، تر هسکو تيرو ور هاخوا د کليوالو سرونه مالومېدل.
د سړي شونډې وخوځېدې:
__د غزني تر ښاره دې بيايم ، د هرات موټر ته دې ور خيژوم. نور به په خپله ځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ ولاړه شوه.
شېرمحمد چيغه کړه!
ــ تر هراته درسره ځم. سمه ده ؟
نجلۍ کېناسته.
شېرمحمد پټکی پورته کړ ، پر پکه ککری يې له خيرو ډک نوکان تېر کړل ، له ځان سره يې وويل:
ــ اجب جنجال راته پيدا شو.
نجلۍ ورو ورو ژړل...
شېرمحمد په غوسه وويل:
ــهرات ته څه بلا غواړې ؟
نجلۍ غريو واخيسته.
ــهلته مې خور ده.
سړي ورته وکتل ، په ملنډو يې وويل:
ــپه لوڅو پښو هرات ته ځې.
نجلۍ پر خپلو سپينو پښو د څادر پيڅکه ورکش کړه.
شېرمحمد وره ته ورنږدې شو ، مخامخ يې وکتل ، ورو يې وويل:
ــ موږ بايد په ډېرو کې مخ پورته لاړ شو ، که تر هغې مخامخ ټيټې غونډۍ واوړو ، خبره خلاصه ده.
ورو له کوټې ووت ، لښتي ته کښته شو ، شاته يې وکتل ، نجلۍ ورپسې وه ، شېبه وروسته دواړه د سيند پر غاړه لويو ډبرو ته ورسېدل. مخکی لاړل. اوبه په ټيټه کې روانې وې ، پورته تر تيږو ور هاخوا يواځې د کلي د هدېرې ، شنې ، زرغونې شناختې ښکارېدلې.
دوی ګرندي ګامونه اخيستل ، تر غونډۍ پورې څوک نه ول ، يوځای يوه بوډا د سيند پر غاړه غواوې اوبه کولې ، دوی يوه شېبه د ډبرو په مېنځ کې کېناستل ، بوډا له غواوو سره پورته پټيو ته وخوت ، شېرمحمد او نجلۍ د غونډۍ تر څنګ شيلې ته منډه کړه.
پورته لاړل ، تر غونډۍ راتاو شول ، مخامخ يې منډه واخيسته ، د سيند د څپو غږ ورو ورو ليرې کېده.
شېرمحمد مخکې و ، شا ته په څادر کې تاو شوې نجلۍ لوڅې پښې منډې پسې وهلې... سړی تر يوې ټيټې غونډۍ واوښت ، په يوه لويه ډبره کېناست ، شاته يې وکتل ، نجلۍ ليرې وه.
شېرمحمد ژوره ساه واخيسته ، تر څنګ يې وکتل ، د کلي څنډه ښکارېدله ، کورونه په ټيټه کې پراته ول ، د شنو څلور کونجه پټيو په غاړو د چنارونو بې پاڼو څانګې بربښيدلې ، سيند کوږ ، ووږ روان و.
مخ يې وګرځاوه ، نجلۍ په يوه هواره ډبره ناسته وه ، سر يې ځوړند و ، تېزه تېزه سا ه يې وهله...
شېرمحمد ولاړ شو. نجلۍ په بيړه ورته وکتل ، په خواره خوله يې وويل:
ــد خدای له پاره ، يوه شېبه دمه کوم.
سړي حرکت وکړ ، د غونډۍ په پيڅکه کې مخ کښته لاړ. شاته د نجلۍ د ساه ايستلو غږ اورېدل کېده.
نجلۍ اخ کړل ، شېرمحمد ور وکتل ، ناسته وه. د کينې پښې غټ نوک يې پورته ولاړ و ، له بټې (غټې) ګوتې يې وينې روانې وې.
سړی په يوه تيږه کېناست ، تندی يې تريو شو ، په غوسه يې وويل:
ــکمه لاره نه ده ، په لوڅو پښو نه شې تلی.
نجلۍ خپله پښه ټينګه نيولې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد ولاړ شو ، نجلۍ نا امېده ورته وکتل ، د سړي لمر سوځولي تور تندی ګونځو ونیو ، په خشکه یې
وویل:

__یوه ورځ مزل لرو.

حرکت یې وکړ ، نجلۍ ګوډه__ ګوډه پسې روانه شوه.

دواړو د اوږدې غزېدلې غونډۍ په پیڅکه کې ګامونه اخیستل ، سیورو ته ځای ځای واوره پرته وه ، خو لمر ته
غونډۍ تورې وې ، کله کله به نوی رابوټیدلي ژېړ ګلان په مخه ورغلل ، ترخو او اغزو ورېږ پاڼې کړې وې ،
ځای ځای به سپین پتنګان له بوټو پورته شول.

پاو وروسته سړی د غونډۍ سر ته وخوت ، خو نجلۍ لا د غونډۍ په نیمایي کې وه. کله کله به ودرېده ،
پورته به یې وکتل ، په لویو ډېرو پسې به یې لاس ونیو ، بېرته به یې ګام واخیست. شېرمحمد تر ډېره د
غونډۍ پر سر ناست و ، سوړ باد چلېده ، لمر ته سپینې وریځې ور روانې وې.

نیم ساعت وروسته ، نجلۍ د غونډۍ سر ته ورسېده ، دې تېزه تېزه ساه وهله ، د کینې پښې ټولې ګوتې یې په وینو
سرې وې.

نجلۍ ځنګ ته کېناسته ، سړي ورته وکتل ، هغې له پوندې ازغی ایست ، پر سپین تندي یې مړه خوله پرته
وه.

شېرمحمد د خپل کوټ ځنځیر کش کړ ، ویې ایست ، د تبر تېره څوکه یې د کوټ د لستوني د اوږې برخې ته
سیخه کړه ، لستونی بېل شو.

نجلۍ په حیرانۍ ورته کتل...

سړي لستونی په مینځ کې نیم کړ ، بوټونه یې واېستل ، پرته له دې چې سر پورته کړي ، ورو یې وویل:

__ځادر.

نجلۍ ځادر ور وغورځاوه ، لوڅ سر د یوې تیږې شاته کېناسته.

سړي له ځادر څخه څو نرۍ ټراډې وایستې.

شېبه وروسته ولاړ شو ، ورو یې وویل:

__تلی شم.

نجلۍ غړی اوږده کړه ، سړي خپلو پښو ته د کوټ لستوني ور اغوستي وو ، د ځادر نرۍ ټراډې ترې تاوې وې.

نجلۍ وخندل ، شېرمحمد په بیړه ورته وکتل ، د هغې سپین غاښونه ښکارېدل ، یودم یې سرې ډکې شونډې
سره ورغلې ، په شنو سترګو کې یې اوښکې راټولې شوې ، غلی کېناسته.

شېرمحمد پر ځمکه پر اته بوټونه په پښه ووهل ، ورو یې وویل:

__دا په پښو که.

روان شو.

نجلۍ یوه پاتې شوې ټوټه ور پورته کړه ، د کینې پښې بټه ګوته یې پرې وتړله ، پلاستیکي ازاد بوټونه یې په
پښو کړل ، په ځادر کې یې ځان وپیچه ، ګام یې واخیست ، تر لوڅو پښو ښه ول.

دوی ښه شېبه مزل وکړ ، اسمان وریځو نیولی و ، سوړ باد چلېده.

پاو ووت ، اسمان وغرمبېد ، پر ځمکه د باران ځاځکي را پرېوتل. باران تېز شو. غونډۍ هواره وه ، د پټېدو
ځای نه ښکارېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه روان ول ، د شېرمحمد په پښو پسې په ختو لړلې اوږدې ترادې کرښېدې. يو ځای هسکې تيږې په مخه ورغلې ، ورنږدې شول ، يوه پلنه تيږه د دېوال غوندې ولاړه وه ، ولې يې ورته ولګول ، د باران څاڅکي يې تر پښو پورې رسېدل.

شېرمحمد ځړېدلې توتې ور پورته کړې ، کلکې غوتې يې ور واچولې ، نجلۍ ته يې وکتل ، په لانده ، لنډ څادر کې سره راټوله ناسته وه. ژامې يې لړزېدې...

شېرمحمد ځمکې ته وکتل ، ورو يې وويل:

__نوم دې څه دی ؟

__تورپيکۍ.

__خور دې په هرات کې واده ده ؟

ځواب يې وانه ورېد.

شېرمحمد سر پورته کړ ، د نجلۍ په سترګو کې اوښکې راټولې وې.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل.

تورپيکۍ وويل:

__هو.

يو دم غريو واخيسته ، سلګۍ يې شوې ، په ژړغوني غږ يې وويل:

__زما ورورکی دې څنګه پيدا کړ ؟

شېرمحمد په بېړه ورته وکتل ، نجلۍ پورته وريځو ته شنې سترګې نيولې وې ، په سپينه زنه پورې يې رڼه اوښکه ځړېدله.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل:

__په کارېز کې!

__خراب شوی و ؟

شېرمحمد وويل:

__وږې يې ؟

__نه.

__ځو ؟

تورپيکۍ هماغسې وريځو ته کتل.

شېرمحمد وټوخل:

__ناوخته دی.

نجلۍ په غريو وويل:

__اخر يې په بلا وخوړ.

غلې شوه ، بېرته يې شونډې وخوځېدې:

__ډېر مې ورته وويل چې له تره ليرې ګرځه ، نه يې منله ، خپل حق يې غوښت.

شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:

__د څه شي حق ؟

د تورپيکۍ سلګۍ شوې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــورور مې د پلار يو زوی و ، د نيکه ډېر جايداد ور رسېده ، ځمکه ، باغ ، کلا ، په هرڅه کې بايد سم نيمايي پرې اچول شوی وای.

ـــپلار دې مړ دی ؟

نجلۍ سره ساه و اېسته:

ـــهو! دا څلور کاله مخکې خبره ده ، په کوټه کې سره ناست وو ، تره مې ښکاري ټوپک پاکاوه ، ډز شو ، پلار مې په زړه ولګېد ، ځای په ځای يې ساه ورکړه ، تره مې ژړل ، ځان يې له ځمکې ځمکې ويشت ، خو زه اوس وپوهېدم چې له قصده يې د ټوپک خوله ور اړولې وه.

تورپېکۍ غلې شوه.

شېرمحمد وويل:

هماغه برېتور سړی دې تره دی ؟

ـــهو.

او هغه دوه نور هم د تره زامن ؟

تورپېکۍ اوږده بانه سره وروستل.

شېرمحمد وويل:

ـــورور دې واده درلود ؟

ـــنه! تر پينځه ويشت کلنۍ اوښتی و ، خو تره مې ويل چې تر اوسه لا سره خوله هلک دی ، وخت شته. يوه ورځ يې د تره له زامنو سره د ځمکې په سر وخوړل ، دوی دوه وو ، ښه يې تر ډېبو ويست ، ورور مې سرې وينې کورته راغی ، ټوپک يې پسې غوښت ، کوران شريف مې ورته ونيو ، په سبا مې وريادده کړه چې د يوڅه وخت له پاره يوې خواته لاړ شي ، نه يې منله ، پښو ته ور ولوېدم ، راضي شو ، ويې ويل چې ايران ته ځي. د لارې د خرڅ له پاره مې له موره راپاتې شوې غاړه ګۍ ورکړه ، په هماغه ورځ ښار ته لاړ ، کله چې بېرته راغی ، څو نوټونه يې راوښودل ، ويل يې ، ډالر دي ، ډېر ځای نه نيسي ، له غلو نه يې په اسانۍ پټولی شي.

تورپېکۍ سره ساه واخيسته ، غلې شوه.

شېرمحمد وويل:

ـــله کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

نجلۍ يودم ټکان وخوړ ، چيغه يې کړه ، څادر يې وغورځاوه ، غاړې ته يې لاس کړ ، خړه ، وړه ځرمښکۍ په ځمکه ولوېده.

شېرمحمد وخندل:

ـــبې ازاره ده ، نه ورته وګوره! د يخنۍ له لاسه منډه نه شي اخيستی.

تورپېکۍ ځمکې ته کتل ، ځرمښکۍ په يوه لويشت لوړ ځای نه شوای ختلی ، وړې ژېړې پښې يې خوځولې...

نجلۍ بېرته په څادر کې ځان ونغاړه ، غلې کېناسته.

شېرمحمد وويل:

ـــله کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

تورپېکۍ سره ساه واخيسته ، ورو يې وويل:

ـــد سهار اور زه بلوم ، هر وخت د ملا تر اذان مخکې راوېښېږم ، اول به تناره ته تلم ، تره ته به مې د اوداسه له پاره تودې اوبه په بدنۍ کې اچولې ، وروسته به مې د اور غم خوړ. نن وختې خوب نه راته ، دالان ته لاړم ، په تناره کې مې له بېګانيو تودو اوبو بدنۍ ډکه کړه ، کله چې د تره کوټې ته ورنږدې شوم ، له کاوړه (

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوسې) ډک غبر مې واورېد ، په دروازه کې ودرېدم. تره مې په غوسه و ، ويل يې چې گلاب يې بايد تر خاورو لاندې کړی وای ، ولې يې په کارېزه کې اچاوه.
تورپيکی غلی شوه.
شېرمحمد په بيره وويل:
__بيا ؟
نجلۍ غريو واخيسته:
__زړه مې تر خولې راووت ، دروازه مې خلاصه کړه ، تره او د تره دواړه زامن يې ناست ول ، په غولې زما د ورور خلاصه تذکره پرته وه.
شېرمحمد وويل:
__باران ودرېد ، نه څو ؟
نجلۍ څرمښکۍ ته وچې سترگې نيولې وې ، شونډې يې وخوځېدې:
__د تگ په وخت يې له پلاره پاتې دوې گوتمۍ هم ورسره واخيستې ، ويل يې چې نابلده دی ، په بده ورځ به په کار ورشي. کله چې له کوره ته ، تر ډېره يې په غيږ کې نيولې وم ، ژړل يې ، مساپرې ته يې زړه نه کېده.
د ورور له تگه وروسته مې د تره زامن هم په ټپ ټپ (موټرسايکل) سپاره شول ، تر ماښامه ورک ول.
شېرمحمد ولاړ شو ، د کوټ په لستونو کې ترلې پښې يې په ختَه کې ننوتې. ورو يې وويل:
__څو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۹)

شپه وه ، پورته رانه ستوري ځلېدل...شېرمحمد لرګيني زړې دروازې ته ډېره ونېوله ، شېبه وروسته يې د ورور خوبولی غږ واورېد:

__څوک يې ؟

__زه يم ، شېرمامد!

ځنځير وشرنګېد ، دروازه خلاصه شوه.

باز محمد وويل:

__لالا! ناوخته شوې ، د ادې مې اندېښنه وه.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

__څه! ځراغ بل که!

د هلک حيران غږ يې واورېد:

__ته څه کوې ؟

هيڅ! اودس ماتي ته تېرېږم.

هلک منډه کړه ، پر چوتره وخوت.

شېرمحمد ورو وويل:

__راځه!

توربيکی انګړ ته ورغله ، په مخامخ کوټه کې ځراغ ولګېد ، دواړه په بيړه دالان ته ننوتل.

شېرمحمد لاسي بتۍ تاو کړه ، سپينه رڼا په تورو لوښو او کاسو ولګېده ، د تناره پر سر تېغنه پرته وه ، يو ګړی دېوال ته ولاړ و ، څنګ ته څو ناولي پيالي اېښې وې. په غاب کې پاتې ، يخ وهلي کچالو ښکارېدل.

شېرمحمد وويل:

__يوې خواته پرېوزه ، سهار په خره کې به ځو ، هيڅوک هم نه خبرېږي.

په بيړه له دالانه ووت ، په چوتره کې يې له پښو تاو شوې توتې خلاصې کړې ، بام ته يې واچولې ، کوټې ته ورغی.

مور يې په برستنه کې ناسته وه ، د ککرۍ په برخه کې يې ټکرې څيرې و ، راوتلي خيرن ، ببر وېښته يې پورته ولاړ ول.

ښځې په وارخطايي وويل:

__اندېښنه مو شوه.

شېرمحمد وخندل:

__باران و ، لاره هم ډېره وه.

د باز محمد حيرانه غږ يې واورېد:

__لالا! لستونی دې نشته.

سرې په بيړه کوټ ويست ، کونج ته يې واچاوه. په خندا يې وويل:

__هسې! وشکېد.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

__جنګ دې کړی ؟

__نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک وویل:

ــخادر دې چېرته دی ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

ــپه ، په چوتره کې مې واچاوه ، لوند و.

ښځې وویل:

ــامانت دې ور وسپاره ؟

شېرمحمد وخندل:

ــهو.

ــخه یې ویل ، د مړي د وړلو له پاره څه وخت راځي ؟

ــخدای خبر! ژر.

ښځې بړستن لیرې کړه ، ورو یې وویل:

ــ زه به ډوډۍ درته راوړم.

د سړي رنګ والوت:

ــنه! وږی نه یم.

ــزویه! الوګان تیار دي ، په تناره کې به یې تېټ کم ، ژر تودېږي.

شېرمحمد وخندل:

ــموړ یم ، زړه ته مې نه کېږي ، د مړي خپلوان ښه خلک وو ، ویې نازولم ، سهار یې په پاستې کې لړ کوچ هم راته ونغاړل ، ویل یې چې سترې لاره ده ، وږی به شې.

ښځه ولاړه شوه.

د شېرمحمد تندی تریو شو:

ــوږی نه یم.

ښځې یوه زړه بړستنه پر توشکه هواره کړه.

شېرمحمد اوږد وغزېد ، خراغ ته یې ور پوکړل ، ورو یې وویل:

ــادې! سهار وختي یو چېرې ځم.

د ښځې حیرانه غږ یې واورېد:

ــچېرته ؟

سړي وخندل:

ــیو پخوانی ملګری مې ولید ، د مالونو سوداګر دی ، له هزاره جاته غواوي او پسونه راولي ، ویل یې چې دا ځل د ډېرو مالونو د راوستلو نیت لرم ، راسره لاړ شه ، ښه مزدوري به درکم.

ښځې په خواره خوله وویل:

ــوی زویه! وخت خراب دی ، همدا کاریز کنې دې ښه دی ، وچه ، لنده رارسیږي.

شېرمحمد وخندل:

ــزړه مه خوره ، درې ، څلور ورځې وروسته بېرته راځم.

د ښځې خوبولی غږ یې واورېد:

ــخدای دې له سختیو وساته.

شېرمحمد پر اړخ راواووښت ، ورو یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــادې! په کور کې څو روپۍ دي ؟
غوږ يې ونيو ، خرهارى اورېدل کېده.
پاو ووت ، سرې د کوټې له کونجه برستن ورواخيسته ، ورو يې دروازه خلاصه کړه ، دباندې سوړ باد چلېده ،
دالان ته لاړ ، د تناره سر لوخ و ، لاندې انګار سره رڼا کوله ، تورپيکۍ تناره ته پښې ورغځولې وې.
شېرمحمد برستنه په غولي کېښوده ، ورو يې وويل:
ــهرات ته تګ پيسې غواړي.
د نجلۍ سترى غږ يې واورېد:
ــيو بنګړى به خرڅ کو.
شېرمحمد په بيړه له دالانه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰)

یودم چیغه شوه:

__بلا!

درب شو ، ور له دېوال سره ولګېد ، کوټه سړې هوا ونیوله.

شېرمحمد لاس په غولي وتپاوه ، لاسي بټۍ په ګوتو ورغله ، رڼا شوه ، د کوټې دروازه خلاصه وه ، باز محمد غلی په کونج کې ناست و ، سترګې یې رډې راختلې وې.

شېرمحمد په خوبولي غږ وویل:

__څه خبره ده ؟

یودم یې زړه ولړزېد.

د اورلګېد دانه بله شوه ، څراغ ولګېد ، زړې ښځې په وارخطایي وویل:

__څه تکه را پرېوته ؟

د هلک ژبه بنده شوه:

__به ، به ، بلا!

چیغه یې کړه!

__په دالان کې بلا ده.

شېرمحمد په بیړه ولاړ شو ، د کوټې ور یې پورې کړ ، په خشکه یې وویل:

__لوی سړی یې! بلا له کومه شوه!

ښځې وویل:

__دا نیمه شپه ګوره! په دالان کې دې څه کول ؟

__تږی وم ، له کړې مې اوبه را اخیستې.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

__ماغزه مې مه راخوره ، ویده شه!

هلک په وېره وویل:

__لالا! په کوران که درواغ درته وایم ، په دالان کې بلا ده ، پښه مې ورسره ولګېده ، زګیروی یې شو.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

__ورور دې ستړی دی ، له خوبه یې مه باسه.

__ادې! بلا ده.

شېرمحمد چیغه کړه!

__چوپ!

هلک په برستن کې ننوت.

ښځې څراغ ته ور پو کړل.

ښه شېبه ووته ، بازمحمد ورو وویل:

__ادې! تږی یم.

څراغ ولګېد.

شېرمحمد په بیړه ور وکتل ، ښځې تکرۍ په ویښتو ورکش کړ ، ولاړه شوه.

شېرمحمد کېناست ، وارخطا یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــاوبه زه ورته راوړم.
ولاړ شو ، د ښځې له لاسه يې څراغ ور واخيست ، له کوټې ووت.
تورپيکۍ پرته وه ، د څراغ ژېړه رڼا يې له خيرني بړستني په راوتلې سپين مخ لګېدله ، سترګې يې پټې وې.
شېرمحمد ګړی کوږ کړ ، پلاستيکي بدنۍ تر نيمايي له اوبو ډکه شوه ، ولاړ شو ، زړه يې تر خولې راووت.
زړه ښځه د دالان په وره کې ولاړه وه ، سترګې يې رډې راختلې وې ، نجلۍ ته يې کتل...يودم يې له خولې ځګونه راووتل ، ړنګه شوه ، سر يې د وره له چوکاټ سره ولګېد.
شېرمحمد منډه ور واخيسته ، غبرګ لاسونه يې ترې تاو کړل. تورپيکۍ چيغه کړه ، کېناسته ، په بيړه يې ځادر ته لاس ور وغځاوه.
شېرمحمد زړه ښځه په غېږ کې واخيسته ، ورو يې وويل:
ـــڅراغ درسره راواخله.
تورپيکۍ په حيرانۍ ورته کتل...
سړی له دالانه ووت. نجلۍ څراغ پسې واخيست.
شېرمحمد خپله مور په توشکه پرېيسته ، هلک دېوال ته ولاړ و ، په راوتليو رډو سترګو يې په ګونځې ګونځې ځادر کې پيچلې نجلۍ ته کتل...
د ښځې خرهاری شو ، چيغه يې کړه ، لاس يې په شدت له دېوال سره ولګېد.
شېرمحمد په بيړه تر دواړو متو ونيوله. وې ويل:
ـــپښې يې ټينګې ونيسه!
تورپيکۍ د ښځې په دواړو پښو لاسونه کېښودل. ښځه يوه شېبه پورته پورته غورځېده ، وروسته ارامه پرېوته.
تورپيکۍ په وارخطايي وويل:
ـــپيريان يې دي ؟
کوم ځواب يې وانه ورېد.
د نجلۍ شونډې وخوځېدې:
ـــتندی يې وينې دی.
شېرمحمد څراغ ور نږدې کړ ، ورو يې وويل:
ـــ صندوق وګوره ، يوه ټوټه پيدا که!
تورپيکۍ لرګين صندوق ته ور وښوېده ، دړه يې پورته کړه ، بازمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ يې په څنګ ووهله ، هغې پر غولي لاس کېښود.
هلک په بيړه يوه ټوټه ور پورته کړه ، شېرمحمد ته يې ونيوله ، سړي په خشکه وويل:
ـــدا خو پرتوګ دی.
تورپيکۍ په صندوق کې زړې جامې سره وتوشپلې ، يو لوی دسمال يې راواخيست ، د دسمال يوې څنډې ته غوټه ور لوېدلې وه ، خلاصه يې کړه ، څو چړموړلې شلګون نوټونه لاندې ولوېدل. دسمال يې سړي ته ونيو ، له غولي يې نوټونه ور پورته کړل.
بازمحمد لاس ور وغځاوه ، نوټونه يې د نجلۍ له ګوتو ويستل ، په صندوق کې يې واچول.
سړي د خپلې مور تر تندي دسمال تاو کړ ، شا ته يې غوټه ور واچوله ، غلی کېناست.
تور پيکۍ وره ته نږدې ، خړ دېوال ته ولې ولګول ، هلک هم پر صندوق سر ايښی و ، نجلۍ ته يې په کرکه کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه شېبه ووته ، هلک په ناستو وېده و ، نجلۍ غولي ته کتل ، سړي هم خپلې مور ته وچې سترګې نيولې وې.
وخت ووت ، چرګانو نارې وهلې ، ملا اذان وکړ.
تورپيکۍ ورو ولاړه شوه ، لاسي بتۍ يې له غولي ورپورته کړه ، له کوټې ووته. .
پاو ووت ، د ښځې زګيروی شو ، سترګې يې رڼې کړې ، شېرمحمد ته يې وکتل ، مخ يې دېوال ته ور وګرځاوه.
سړي وويل:
ـــادې! ته سمه نه يې پوه شوې.
ښځې پزه پورته کش کړه ، غړيو واخيسته.
د سړي شونډې وخوځېدې:
ـــزه به ټوله کيسه درته وکم.
ښځې په نيولي غږ وويل:
ـــدا مرداره دې له کومه کړه ؟
ويې ژړل ، ديوال ته ور نږدې شوه.
د شېرمحمد تندی تريو شو:
ـــخبره خو واوره!
ښځې ژړل...
سړی غلی و.
ښځې په ژړا کې وويل:
ـــ پزه دې را پرې کړه!
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
ـــتورپيکۍ نوميږي.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
ـــزار (زهر) دې تر خوله سه ، شرميږي نه ، نوم يې هم اخلی.
سړي چيغه کړه:
ـــدا دهغه مړي خور ده ، ورور يې تربرونو ور وژلی ، دې هم ځان سيند ته واچاوه ، له اوبو مې راويسته ، بله چاره نه وه ، دا بايد تر هراته ورسوم ، هلته يې خور اوسيږي. پوه شوې!!!
ښځې خپل سر ته لاس ور ووړ ، په نيولي غږ يې وويل:
ـــ د خلکو خولې به څنګه بندې کړې ، ځوانه نجلۍ دې کورته راوستې ، کوم يوه ته به لووې (قسمونه) خورې چې راتښتولې دې نه ده.
شېرمحمد غولي ته کتل.
ښځې وويل:
ـــهمدا اوس يې له کوره وباسه!
سړي چيغه کړه!
ـــچېرته لاړه شي!
ـــبلا مې ورپسې ، موږ خو يې ذمه نه ده اخيستې.
شېرمحمد وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــګوره ادې! له خدایه ډار په کاردی! اوس خو رڼا شوه ، نه یې له کوره ایستی شم او نه هم چېرته ورسره تلی شم ، نن ورځ به ورته وګورو ، که خدای کول ، سبا به یې د ملا تر اذان مخکې له کوره وباسم ، تر هراته به ورسره لاړ شم ، ثواب دی ، څوک خبرېږي ؟

ښځه په خبره کې ور ولوېده:

ـــولې! له لوټې خو نه ده پیدا! پلارګنۍ لري ، ته یې بدې کولای شې ؟

ـــهغوی فکر کوي چې مړه ده ، نه خبرېږي.

ښځه ورور ورو سونګېدله...

بازمحمد وټوخل.

شېرمحمد وویل:

ـــوه هلکه! پام چې چا ته دې تر خولې ونه وځي!

هلک وارخطا سترګې ور واړولې.

شېرمحمد چوترې ته لاړ ، رڼا وه ، په اسمان کې سرخې ښکارېده. سړي په یخو اوبو اودس وکړ ، بېرته کوټې ته ننوت.

ښه شېبه ووته ، د لمر ژېړې ، بېسېکه وړانګې د پردې پر پاسنۍ برخه لګېدلې. زړه ښځه هماغسې پرته وه ، سرې په بړستن کې ناست و ، هلک هم لرګین صندوق ته ولې لګولې ول ، غولې ته یې کتل... د وره کړپ شو ، باز محمد ورته وکتل ، تورپیکۍ ګلیمي دسترخوان هوار کړ ، پیالې وکړنګېدې ، سړي په بیړه له سره بړستن لیرې کړه ، پر دسترخوان څو پاستې ، پیالې او توره چایجوشه ایښې ول.

تورپیکۍ په رېږدېدلي غږ وویل:

ـــبوره مې پیدا نه کړه!

ښځې ور وکتل ، چیغه یې کړه:

ـــووزه بېشرمې نجلۍ ، په کور هم راکډه شوې!

تورپیکۍ وژړل ، په منډه له کوټې ووته.

ښځې بېرته مخ دېوال ته ور وګرځاوه.

شېرمحمد ورو وویل:

ـــبوره را واخله.

باز محمد له تاخچې زنګنه قوطۍ ور واخیسته ، پر دسترخوان یې کېښوده ، بېرته په خپل ځای کېناست.

سړي پاستې ته لاس ور وغځاوه ، تود و ، یو سوځیدلی ځای هم نه پکې لیدل کېده.

وخت ووت ، په دسترخوان درې پیالې ایښې وې ، یواځې په یوې کې د چایو شمه ښکارېدله.

شېرمحمد ولاړشو ، دالان ته لاړ. هرڅه منظم وو ، غابونه پرېمینځل شوي ول ، پلاستیکي فرش جارو ښکارېده ، په تناره کې اور بل و.

شېرمحمد د دالانه په وره کې په جګو پښو کېناست ، تورپیکۍ ته یې وکتل ، پزه یې د تناره په اېرو توره وه ، ورو یې وویل:

ـــلمر راوخوت ، نن تګ نه کیږي.

نجلۍ غلې دېوال ته ناسته وه.

شېرمحمد سوړ اسویلی ویست.

نجلۍ وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__تاسو ته مې غم جوړ کړ.
شېرمحمد له دالانه ووت ، کوټې ته لاړ ، باز محمد نه و ، مور يې هماغسې پرته وه.
سړی کېناست ، پياله يې له چايو ډکه کړه ، ورو يې وويل:
__ادې! ضد مه کوه ، چای وخوره!
ښځې حرکت ونه کړ.
د کوټې دروازه خلاصه شوه ، بازمحمد په وره کې ودرېد ، په سترې ساه يې وويل:
__لالا! گلمير خبر دی.
د سړي زړه ولړزېد ، زړه ښځه په ځای کې کېناسته ، سترگې يې رډې راختلې وې.
شېرمحمد وويل:
__له کومه ؟
__ويل يې چې کوچيني ورور يې د شپې بولي کړې وې ، سهار يې مور توشکه بام ته خېژوله چې زموږ په سرای کې يې نجلۍ ليدلې وه.
زړې ښځې په غريو کې وويل:
__اوس مو مخ تور شو.
د باز محمد شونډې وخوځېدې:
__گلمير پوښتنه کوله چې هغه نجلۍ څوک ده ؟
شېرمحمد وويل:
__تا څه ځواب ورکړ ؟
__هيڅ! منډه مې راواخيسته.
زړه ښځه اوړده وغزېده ، سونگی يې شو ، برستن يې پر سر ور کش کړه.
دروازه وټکېده ، د شېرمحمد رنگ والوت ، هلک له کوټې ووت ، سړی اورسۍ ته ور نږدې شو ، د انگړ دروازه نيمکښه وه ، باز محمد په دروازه کې ودرېد ، بيا يې د کوټې خواته منډه راواخيسته ، ويې ويل:
__د گلمير وړه خور ده ، وايي چې يو اورلگيت پور راکه!
د انگړ د دروازې غنجا شوه ، شېرمحمد په بيړه له ورسۍ ور وکتل ، وړه نجلۍ په انگړ کې ولاړه وه ، ببر ، سره نښتي ژير ويښته يې ول ، شاوخوايې سترگې اړولې.
سړي د اورسۍ پله خلاصه کړه ، سر يې د باندې ويست ، زوروه چيغه يې تر خولې راووته:
__ووزه له کوره!
نجلۍ په بيړه مخ واړاوه ، منډه يې کړه ، تندی يې ددروازې له پلې سره ولگېد ، شا په تخته ولوېده ، په ژړا له انگړه ووته.
شېرمحمد په غوسه وويل:
__د سپي لور يې د جاسوسی له پاره راليږلې وه.
د ښځې ژړغونی غږ يې واورېد:
__خپله لمن مو په خپله په سر راواړوله.
شېرمحمد چيغه کړه!
__بس که نور! اوس څه وکم ، ځان ووژنم که دا!
ښځې ژړل ، باز محمد لړزې اخيستی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه وویل:
ــولي داسې راته ولاړ يې ، سره غرمه دې کړه ، بلا وهلی يې ، غوا له لوږې مړه شوه.
هلک په بېړه له کوټې ووت.
سړی په خپل ځای کېناست ، سر يې پر زنګنو ولګاوه.
ښځينه غږ يې واورېد:
ــد بازمامد مورې!
زړه ښځه په بيړه کېناسته ، ټکری يې په سر سم کړ ، په منډه د باندې ووته.
شېرمحمد ورسی ته ورنږدې شو ، په انګړ کې چاغې ښځې د وړې نجلۍ لاس نيولی و.
د شېرمحمد مور ورمخته شوه ، چاغې ښځې په ګيله من انداز وويل:
ــد خدای پار دی ، دا نجلۍ نو د وهلو ده ؟
د شېرمحمد مور په خواره خوله وويل:
ــد ګل مير مورې! خدايکه يې لاس ور وړی وي.
چاغې ښځې د وړې نجلۍ پر تندي لاس کېښود:
ــوی تروري! دا نجلۍ خو دوروا غ نه وايي ، تندي ته يې وګوره ، خومره پړسيدلی دی.
زړه ښځه ور مخته شوه ، نجلۍ يې پر تندي ښکل کړه.
چاغې ښځې يودم وخندل:
ــهغه نجلۍ څوک ده ؟
زړې ښځې په بيړه وويل:
ــکومه نجلۍ ؟
ــوی تروري! ځان ولې ناکاره اچوې ، په خپله مې له بامه وليده ، تکه سپينه ، نرۍ نجلۍ وه ، په چوتره کې يې پيالې پريوللې.
زړه ښځه وارخطا شوه:
ــهغه ، هغه
شېرمحمد په منډه له کوټې ووت ، په چوتره کې ودرېد ، چيغه يې کړه!
ــته يې څه کوې ؟
چاغی ښځې په خپل مخ ټکری ورکش کړ ، په وېرېدلي غږ يې وويل:
ــوی وروره! پوښتنه خو بد کار نه دی.
شېرمحمد چيغه کړه!
ــپه تا پورې اړه نه لري ، ووځه له کوره!
ښځې وړه نجلۍ له لاسه ونيوله ، په منډه له دروازې ووته.
زړه ښځه د چوترې پر ژۍ کېناسته ، سر يې وځړېد ، يو دم يې وژړل.
شېرمحمد ورمېږ کوږ کړ. تورپيکی د دالان په وره کې ولاړه وه ، ځان يې په څادر کې پيچلی و ، وارخطا ښکارېده.
شېرمحمد د انګړ دروازې ته وکتل ، دوه تنکي ځوانان په کوڅه کې ولاړول ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد تر چوترې کښته شو ، څوانانو منډه واخيسته ، سرې ورغی ، دروازه يې پورې کړه. نيغ کوټې ته لاړ ، شپېه وروسته بېرته راووت ، د دالان خوا ته يې ګام واخيست ، زرې ښځې ورته وکتل ، يودم ولاړه شوه ، د سرې له ګوتو يې تور خيرن ټيکری ويست ، په غوسه يې وويل:

ـــدا زما ټيکری دی.

شېرمحمد يوه شېبه ولاړ و ، بيا د چوترې پر ژۍ کېناست ، ورو يې وويل:

ـــادې! تر اوسه کومې نجلۍ زما صفت درته کړی دی ؟

زرې ښځې په حيرانۍ ورته وکتل.

د سرې سر وځړېد:

ـــته ووايه! دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

ښځه غلې وه.

شېرمحمد سوړ اسويلی ويست ، ورو يې وويل:

تر دېرشو اوښتی يم ، خو تر اوسه يوې نجلۍ هم نه دي راته خندلي ، که خندا هم ورغلې وې ، زما په پزه پورې يې خندلي دي ، ان تا به هم تر اوسه له زړه نه يم ښکل کړی. ته ووايه! کوم رنګ ، کوم کمال ، کوم مال ، کوم دولت ، دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

شېرمحمد غلی شو ، ترخه موسکا يې پر خړو شونډو وغځېده ، ورو يې وويل:

دا نه چې زه زړه نه لرم ، خوک مې نه خوښيږي ، خو زه په خپله هم کومې نجلۍ ته نه شم کتلای ، فکر رالويږي چې ټوله دنيا راپورې خاندي ، ان په وړکتوب کې به مېږو او اوزو هم راپورې خندل ، له ما به يې بد راتلل ، ليرې به رانه ګرځېدې ، اوس هم په کلي کې يواځې ټوکو ته جوړ يم ، که په جومات کې د بدرنګۍ خبره رامينځته شي ، ما مثال ورکوي ، ان په انسانانو کې مې نه شميرې ، نو دا نجلۍ به ولې راپسې راتله ؟ ته ووايه! په يوه شپه کې بيا بل نارينه ورباندې ورور شو او راسره جوړه شوه.

د انګړ دروازه وټکېده ، شېرمحمد ولاړ شو ، د ښځې په سترګو کې اوښکې راټولې وې. نجلۍ د دالان په وره کې ناسته وه ، ژړل يې!

سرې دروازه خلاصه کړه ، زړه يې ولړزېد ، درې تنه ولاړ ول.

شېرمحمد شاته وکتل ، زرې ښځې ته يې اشاره وکړه ، هغه په کوټه ننوته.

شېرمحمد په لوړ غږ وويل:

ـــراځئ!

بوډا تر مخ و ، لکړه يې لګوله ، دوو نورو له عمره پخو سرو ټيټ سرونه نيولي ول.

بوډا چوترې ته ودرېد ، شېرمحمد تر وليو ونيو ، سرې پر چوتره وخوت. په رېږديدلي غږ يې وويل:

ـــشېرمامده زويه ، دا ځای ښه دی ، پيتاوی لري.

شېرمحمد په منډه له کوټې دوه بالښته راويستل ، بوډا لکړه ديوال ته ودروله ، بالښت ته کېناست ، دوو نورو کليوالو مخامخ پلتۍ ووهلې.

شېرمحمد په ولاړو وويل:

ـــڅه رنګه چای ، تور که شين ؟

بوډا وټوخل ، په رېږديدلي غږ يې وويل:

ـــهمدا اوس له چايو را ولاړ شوم ، خوله مې لا توده ده ، کېنه زويه! يو څو خبرې به سره وکو.

شېرمحمد پر هوار پلاستيکي فرش کېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول غلي ول.
بوډا وخندل ، په خندا کې ټوخي واخیست ، ورو یې وویل:
__په جومات کې مې سبق (تلاوت) وایه چې غلام مامد راغی ، ویل یې چې کډې یې له بامه کومه نجلۍ لیدلې وه.
د شېرمحمد سر وځړېد.
بوډا په رپېدیدلي غږ وویل:
__زویه! دا رښتیا ده ؟
شېرمحمد ځمکې ته کتل...
مخامخ ناست ډنګر سړي وویل:
__د بازمیر زوی هم همدا خبره کوله ، ویل یې چې د انګړ له خلاصې دروازې یې کومه پېغله لیدلې وه. نښه یې دا چې خادر یې اغوستی و.
شېرمحمد په غوسه ور وکتل.
بوډا وویل:
__زویه! دا کوچینی کلی دی ، ټول خپل سره پراته یو ، یو بل پېژنو ، د یوبل کورونه را مالوم دي ، پردی سړی له لیرې راکې ښکاري. دا نجلۍ څوک ده او دلته څه کوي.؟
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
__دا د هغه مړي خور ده چې له کارېزه مو راویست.
د کلیوال سترګې رډې راوختې.
بوډا په بیړه وویل:
__نو دلته څه کوي ؟
__زه هلته ورغلی وم.
کلیوالو په حیرانۍ ورته کتل...
بوډا وویل:
__تا هلته څه کول ؟ کور دې یې له کومه پیدا کړ ؟
د شېرمحمد سر وځړېد:
__کیسه اوږده ده ، ټولې خبرې نه شم درته کولی ، دومره درته وایم چې تره یې د هغې ورور وژلی ، نجلۍ هم خان سیند ته واچاوه ، له اوبو مې راویسته ، قول مې ورسره وکړ چې تر هراته به یې رسوم ، هلته یې خور واده ده.
شېرمحمد غلی شو ، کلیوالو وازې خولې نیولې وې.
بوډا په تریو تندي وویل:
__ښه دې نه دي کړي ، کلي ته دې بدې راوړه.
شېرمحمد غلی و.
یوه کلیوال وویل:
__اوس هم ناوخته نه دی ، احوال به ور ولیږو ، ورته وبه وایو چې ته نه وې خبر ، نجلۍ په پټه درپسې راغلې وه.
شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــوژني يې.
هماغه سړي وويل:
ــدا دهغوی کار دی. سپکه يې ور اړولې ، بايد چې ويې وژني.
شېرمحمد ځمکې ته کتل.
بوډا وويل:
ــنظام الدين په حقه دی ، وړه خبره نه ده ، ويني به تويې شي.
شېرمحمد غلی و.
بل کليوال وويل:
ــارام کلی دی ، بدي مه ورته راوړه!
شېرمحمد په بيړه سر پورته کړ ، په غوسه يې وويل:
ــبدي ته يې زه ولاړ يم ، که مرم ، نوزه به مرم ، تاسو يې له غمه خلاص ياست.
بوډا لکړې ته لاس ور وغځاوه ، په زحمت ولاړ شو ، په رېږديدلي غږ يې وويل:
ــموږ غاړې درباندې خلاصې کړې ، نور دې خپله خوښه ، خو يوه خبره مې واوره ، دا خلک اخر خبرېږي ، بيا به اوبه له ورخه تېرې وي.
شېرمحمد غلی و.
کليوال له انګړه ووتل.
زړه ښځه راغله ، په چوتره کې کېناسته ، په چيغو چيغو يې وژړل.
شېرمحمد ځوړند سر ناست و.
توريپکی له دالانه راووته ، ژړل يې ، کوټې ته لاړه.
باز محمد له اوبو ډک سطل غواته کېښود.، سړې ور وکتل ، ورو يې وويل:
ــزما پټکی راواخله.
هلک کوټې ته لاړ ، يودم يې چيغه کړه!
ــلالا!
شېرمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ پر ترلې بستره ناسته وه ، سترګې يې پټې وې ، د ښکارې ټوپک توره خوله يې ، خپلې سپينې زنې ته نيولې وه.
سړي پرې ور ټوپ کړل ، درز شو ، کوټه تور لوګې ونيوله.
شېرمحمد ورو نجلۍ ته وکتل ، هغه پرته وه ، يوه خوا مخ يې تک تور ښکارېده.
سړي په بيړه د هغې پرسر ګوټې وتپولې ، وينه نه وه ، د سوځېدلو ويښتو بوی ته.
زړه ښځه پر نجلۍ ور پربوته ، پر اړخ يې راواړوله ، د هغې په تورو پيچلو ويښتو کې يې ګوتې ننه ايستې ، نجلۍ سترګې رڼې کړې ، وارخطا يې يوې بلې خواته وکتل ، يودم يې کوکه کړه ، په چيغو چيغو يې وژړل.
ښځې د هغې سر پر خپل ټټر پورې ونيو.
انګړ ته دوه کليوال ور ننوتل ، د يوه په لاس کې بېلچه وه. شېرمحمد له ورسۍ سر ور ويست ، ويې ويل:
ــله بازمامده خطايي تک وشو.
يوه کليوال ور غږ کړ:
ــ څوک خو به ژوبل نه وي.
ــنه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه له انګړه ووتل.

شېرمحمد خپل ورور ته وکتل ، هغه لړزېده.

سړي وویل:

__د انګړ دروازه و تړه.

هلک له کوټې ووت.

شېرمحمد غولي ته وکتل ، پلاستیکي فرش وړو لوټو نیولی و. چت ته یې سترګې ور واړولې ، له ټوټې ترلې مسطح یوه لویشت سوری وه.

تورپیکۍ خپل تندی د ښځې پر ټټر ایښی و ، په چیغو چیغو یې ژړل....

ښه شېبه ووته ، نجلۍ په ژړا کې وویل:

__زه ځم.

ټول غلي ول.

تورپیکۍ ولاړه شوه ، خړ څادر یې په غاړه کې پروت و.

شېرمحمد وویل:

__ته به هېچیرې هم نه ځې.

نجلۍ له کوټې ووته ، شېرمحمد پسې ولاړ شو ، په چوتره کې یې مخې ته ودرېد ، ورو یې وویل:

__لېونتوب مه کوه.

څنګ ته یې وکتل ، چاغه ښځه د انګړ تر دېوال ور هاخوا ، پر بام ولاړه وه.

شېرمحمد ، نجلۍ تر مټ ونیوله ، دواړه کوټې ته لاړل.

تورپیکې د دېوال کونج ته کېناسته ، سر یې وځړېد ، په چیغو چیغو یې وژړل...

سړی پر ترلې بستر ه کېناست ، د زړې ښځې په سترګو کې اوښکې راټولې وې.

تورپیکۍ په ژړا کې وویل:

__تاسو ته مې غم راووړ.

ښځه غلې وه.

شېرمحمد وویل:

__اوس په دې خبرو پسې مه ګرځه! سبا به ځو.

ښځه د باندې ووته ، شېبه وروسته د نجلۍ په لوخو اوړو تور ، خیرن ټکرۍ ولوېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۱)

سهار وختي و ، د ولسوالی په بازار کې د سړک دواړو غاړو ته خړ دوکانونه ولاړ ول ، د کورونو غونډې لرګينې دروازې يې لرلې ، دروازې پورې وې ، يواځې يوځای په چنګکونو پورې غوښن ورنونه راځړېدل ، څو ګامه ليرې څلورـــ پينځه خيرن سپي پراته ول ، سرو ځړېدلو غوښو ته يې مړې سترګې نيولې وې.

شېرمحمد د سړک پر غاړه ولاړ و ، ليرې په يوه موټر پسې سپېرې دوړې رواني وې ، دوړې د بازار خواته راتلې ، شببه وروسته د سړي تر څنګ په خاورو لړلی سراچه موټر ودرېد. موټروان د څنګ ښېښنه کښته کړه ، ورو يې وويل:

ـــ ښار ته ځې ؟

شېرمحمد ور وکتل ، د موټر د مخې سيټ خالي و ، شا ته درې تنه ناست ول.

شېرمحمد وويل:

ـــ له ما سره سياه سره ده.

ـــ موټروان وخندل:

ـــ وروره! د مخې په سيټ کې دوه تنه کېنوو.

ـــ نه! ځای تنګ دی.

د شا دروازه خلاصه شوه ، له موټره دوه تنکي ځوانان را کښته شول ، يوه يې وويل:

ـــ موږ به مخته لاړ شو.

شېرمحمد شاته وکتل ، توريکی‌خړ دېوال ته ناسته وه ، په تور خيرن ټکري کې يې ځان تاو کړی و ، پلاستيکي چوټې (څپلکې) يې په پښو وې.

شېرمحمد ور غږ کړ ، نجلۍ راغله ، لومړی شېرمحمد موټر ته ننوت ، بيا نجلۍ کېناسته.

موټر يو پاو په خامه لاره مزل وکړ ، نجلۍ په دروازې پورې نښتې وه ، کله کله به موټر جمپ وخوړ ، ورون به يې د سړي له ورانه سره ولګېد.

موټر پاخه سړک ته وخوت ، په هواره کې د دواړو تر مينځ څلور ګوتې فاصله وه.

له نيم ساعت مزل وروسته د غزني ښار ته ورسېدل. نېغ زرګری ته لاړل او د سرو زرو يو بنګړی يې خرڅ کړ.

د کندهار تر اډې يې پلی مزل وکړ ، په اډه کې لویـــ واړه موټر ولاړ وو ، خلک يوې بلې خواته ګرځېدل ، يوه موټروان چيغې وهلې.

ـــ کندار ، کندار...

شېرمحمد ورمخته شو. له موټروانه يې د هرات د موټرو پوښتنه وکړه ، د موټروان نظر دا و چې هرات ته مستقيما موټر نه ځي ، دوی دې اول کندهار ته لاړ شي او هلته دې د هرات موټر ته ور وخېژي.

موټروان نارې کړې!

ـــ کندار ، کندار....

يو چا وټوخل ، شېرمحمد ور وکتل ، د تخت پر سر ناست بوډا سترګه ورته ټينګه کړه. دی ورغی ، بوډا وويل:

ـــ پيسې دې ډېرې دي ؟

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.

سړي پياله له چايو ور ډکه کړه ، د لاس ګړی ته يې وکتل ، ورو يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــاوو بجو ته له کابله بسونه رارسیږي ، سیده هرات ته ځي ، هم یې کرایه کمه ده او هم یې سیټونه هوسا دي.
بوډا په پلاستیکي خیرن غاب کې د اېښې ډوډۍ شنده ور پرې کړه ، ورو یې وویل:
ــزه هم هرات ته ځم. سره ملګري به یو.
شېرمحمد نجلۍ ته اشاره وکړه ، دواړه د تخت پر سر ، کونج ته کېناستل.
شېرمحمد وویل:
ــوږې یې ؟
کوم ځواب یې وانهورېد.
سرې سر هسک کړ ، تورپیکۍ د لرګین تخت تر شنګ تورو بویناکه اوبو ته کتل.
شېرمحمد وویل:
ــوخت ډېر دی ، چای به راوغواړو.
نجلۍ ټکان وخوړ:
ــڅه ؟
ــله بیګا راهیسې مو څه نه دي خوړلي ، چای به راوغواړو.
نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
شېرمحمد یوه واړه هلک ته اشاره وکړه ، هلک ورغی ، په لوړ غږ یې وویل:
ــکباب ، قابلي ، کړايي ، څه شی درته راوړم ؟
سرې چای او وچه ډوډۍ وغوښتل.
هلک له هماغه ځایه ناره کړه!
ــدوه چایه!
شېرمحمد د تخت په شنده کې د لرګي ولاړې تمبې ته ور وښوېد. ملا یې پرې ولګوله ، تر شنګ یې تورپیکۍ ته وکتل ، یوه خوا غاړه یې ښکاریدله ، غوږ یې سور و ، د غوږ د پاسنۍ برخې د پېچلو ویښتو څوکې یې سوځېدلې وې.
شېرمحمد مخ واړاوه ، مخامخ د تخت پر ژۍ یو ځوان ناست و ، تر غاړې یې برګ دسمال تاو و ، نجلۍ ته یې وچې سترګې نیولې وې.
شېرمحمد ، تورپیکۍ ته وکتل ، ورو یې وویل:
ــټکرۍ دې سم که!
نجلۍ په بیړه غاړه پټه کړه ، شېرمحمد ته یې شنې سترګې ور واړولې ، غلې کېناسته.
هلک پر غولې دوه واړه ګیلاسونه کېښودل ، بیا یې په منده غبرګې چاینکې او په پلاستیکي غاب کې وچه ډوډۍ راوړه.
شېرمحمد دواړه ګیلاسونه له چایو ډک کړل ، ویې ویل:
ــد خدای فضل دربانديې وشو. مره وې.
نجلۍ ګېلاس له ځمکې ور پورته کړ ، شونډې یې وخوځېدې:
ــتاته مې بدې پرېښوده.
شېرمحمد وخندل:
ــبدۍ ته پلمه نه پیداکیږي ، ما خو نه یې راتښتولې ، زه خو دې یواځې تر هراته رسوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توریپکۍ سر وخوځېد.
د یوه هلک ږغ یې واورېد:
__ژاولې اخلې ؟
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، ډنګر هلک په لاس کې ژاولې نیولې وې.
شېرمحمد وویل:
__ژاولې درته واخلم.
توریپکۍ سر پورته کړ ، نرۍ موسکا یې په ډکو شونډو تېره شوه ، بېرته یې سر وخوځېد:
شېرمحمد وخندل:
__احسان نه دربانديږ اچوم ، خپلې پیسې دې دي.
توریپکۍ څه ونه ویل ، شېرمحمد ، هلک ته د لسو روپو نوټ ونیو ، یو پاکټ ژاولې یې نجلۍ ته نږدې پر غولي کېښودې.
نجلۍ لاس ور وغځاوه ، پاکټ یې په موټ کې ټینګ ونیو.
شېرمحمد وویل:
__د خور کور دې د هرات په کوم ځای کې دی ؟
توریپکۍ ورته وکتل:
__نه پوهېږم.
سړي په حیرانۍ وویل:
__نوله کومه به یې پیدا کو ؟
نجلۍ وویل:
__تېرکال مې خور راغلې وه ، ویل یې چې کور ته نږدې یې شو هسک منارونه دي.
د بوډا غږ یې واورېد:
__ها منارونه ټولو ته مالوم دي ، له لیرې ښکاري.
شېرمحمد ور وکتل ، بوډا په وړه کتابچه کې څه لیکل.
توریپکۍ په ټیټ غږ وویل:
__ته هرات ته تللی یې ؟
__نه.
دواړه غلي شول.
بوډا په بیړه بوټونه په پښو کړل ، په زوټه (زوره) یې وویل:
__بس راغی.
شېرمحمد د هوټلې شاګرد ته پیسې ورکړې ، دواړه له تخته کښته شول. بس پر پاخه سړک ولاړ و. درې سره ور وختل ، موټر ډک و ، یواځې شاتنۍ اوږده څوکۍ تشه ښکارېدله. دوی شاتنې سیټ ته ځانونه ور ورسول ، توریپکۍ ښیښې ته ور وښوېده ، بیا شېرمحمد کېناست ، ورپسې بوډا ځای ونیو.
بس یوه شېبه ولاړ و ، وروسته یې حرکت وکړ.
شېرمحمد مخامخ وکتل ، بس د اوږده تنګ دهلېز غوندې و ، دواړو غاړو ته د ناستو مسافرو سرونه ځنګېدل ، له پټکو او سر تورو سرونو سره ، ځای ځای شنې چادرۍ او رنګه ټکري هم ښکارېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

توریپیکی تر شېبنې د باندې کتل ، بس لمر لوېدو خواته ګړندی روان و ، خړ کورونه ، شنه باغونه ، سپېرې پخخي او ځای ځای سوځېدلي ټانکرونه په تېزی سره تېرېدل...
وروسته سپېره دښته راغله ، کله کله به د اوښانو کتار تېر شو ، کوچیاني به چابکي ورسره رواني وې ، د ګنو کمیسونو ګردې لمنې به یې خوځېدلې.
یو ساعت وروسته ، موټر په یوه خړ بازار کې ودرېد ، کلینر په لوړ غږ وویل چې د بس د ماشین د خولی تر پاکېدو پورې مساپر کولای شي چې هوا بدله کړي.
شو تنه له څوکیو پورته شول ، شېرمحمد توریپیکی ته سترګې ور واړولې ، ورو یې وویل:
__ځو ؟
دواړه له موټره کښته شول. یو کوچینی بازار و ، دواړو غاړو ته یې خړ دوکانونه ښکارېدل ، کله کله به د موټرسایکل غرهاری شو.
شېرمحمد یوه دوکان ته ور وګرځېد ، څو مالتې یې په پلاستیکي خلطه کې واچولې ، راغی ، دواړه د یوه پلچک پر راوتلي هوار سیمیټ کېناستل. سرې یوه مالته سپینه کړه. توریپیکی ته یې وکتل ، د سپینې بڼکې غوندې ښکلې او نازکه ورته ښکاره شوه. هغې مخامخ اوږد غځېدلي غره ته کتل.
شېرمحمد وویل:
__دا د قره باغ د ولسوالی علاقه ده. غر ناور نومیږي. څوکې یې کال دوولس میاشتې سپینې وي.
له دې سره یې نجلی ته د مالتو کڅوړه ونیوله. توریپیکی یوه مالته ور واخیسته.
شېرمحمد وویل:
__په قره باغ کې کارېزونه ډېر دي. زه د مزدوری له پاره ورته راغلی یم. له ډېرو کارېزونو مې ختې را ایستلې دي.
توریپیکی ته یې وکتل ، هغې مالته خوړه. موټروان هارنونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۲)

هوټلي وويل:

ــ يواځې يوه تشه کوټه لرو ، يوولس سوه اوغانۍ کرايه دربانديې راځي.

شېرمحمد ، نجلۍ ته وکتل ، هغه غلې ولاړه وه ، مخامخ پر مېز ايښي لوی تلويزيون ته يې وچې سترګې نيولې وې. د تلويزيون پر پرده څو نجونې ځرخېدلې...

هوټلي وويل:

ــ څه وايې ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

ــ څه ؟

ــ کوټه نيسې ؟

ــ هو صيب!

هوټلي د ميز له سره قلم ور واخيست. ورو يې وويل:

ــ نوم دې ؟

شېرمحمد

ــ ولد ؟

ــ څه

ــ د پلار نوم ؟

ــ ګل محمد

ــ دا نجلۍ څه نومېږي ؟

د شېرمحمد تندي ګونځې پيدا کړې:

ــ څه يې کوې ؟

هوټلي وخندل:

ــ موږ بايد د هر مساپر نوم او ادرس وليکو ، پوليس يې رانه غواړي ، وايي چې د امنيت له پاره ښه دي.

شېرمحمد وويل:

ــ تورپيکۍ.

د پلار نوم ؟

ــ نه پوهيږم.

هوټلي په حيرانۍ ورته وکتل.

شېرمحمد وويل:

ــ د ښځو له پاره الايده (بيل) ځای نه لرئ؟

د هوټلي حيراني ډېره شوه ، ويې پوښتل:

ــ دا نجلۍ دې څه ده ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

ــ هيڅ ، نه ، نه ، ښځه.

تورپيکۍ په بېړه مخ ور واړاوه ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې يې بغور (اننګي) سره ول ، سر يې وځړېد.

هوټلي د مېز پر سر د ايښي تليفون ګوشۍ ورپورته کړه. ورو يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــلاندې راشه!
شېرمحمد او نجلۍ په حيرانۍ ورته کتل...
لنډ وخت ووت ، په توره درېشۍ کې له ونې ټيټ سړی پر زينو راکښته شو ، هوټلي د هغه غوږ ته خوله ور نږدې کړه ، نوی راغلی سړي شېرمحمد ته وکتل ، ورو يې وويل:
ــــتذکره لرې ؟
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل...
سړي بله پوښتنه وکړه:
ـــدا نجلۍ دې څه کيږي ؟
د شېرمحمد سترګې رډې راوختې ، تورپيکۍ يې تر مټ ونيوله ، دواړه د لويې ښېښه يي دروازې خواته روان شول.
سړي پسې غږ کړ!
ـــهی! چېرې ځې ؟
شېرمحمد مخ ور وانه ړاوه ، ده هماغسې د تورپيکۍ مټ ټينګ نيولی و ، دواړه د کتار څوکيو تر مخې تېر شول.
هماغه سړي چيغه کړه!
ـــودرېږه! نجلۍ دې راتښتولې ده!
شېرمحمد پښو ته زور ورکړ ، تورپيکۍ تېزه پسې روانه وه ، د خيرن تکري پيڅکه يې د يوه مېز پر سر تېره شوه ، نمکدانۍ ورغړېده ، لاندې پر سپينو کاشيو ولګېده ، مالګه باد باد شوه.
دواړه تر ښېښه يي دروازې ووتل ، مخامخ يې پر عمومي سړک منډه ور واخيسته ، د يوه موټر له ټايرونو کرښنده اواز پورته شو ، ودرېد ، د ځنګ ښېښه ټيټه شوه ، يوه ځوان سر راويست ، په خشکه يې وويل:
ـــهی ، لوده ، دهاتي.
شېرمحمد ور ونه کتل ، يواځې ارته سږېمې يې د سوځېدلې ربړ له بويه ډکې شوې. دواړه تر سړک پورې وتل.
په پياده رو کې يې منډه کړه ، شېرمحمد په بيړه شاته وکتل ، د بندو دوکانونو پر سرونو د ګروپونو ژېړې او سپينې رڼا وې ښکارېدلې ، ليرې د هوټل تر مخ په سپينه رڼا کې د تورې درېشۍ والا ولاړ و ، يو لاس يې غوږ ته نيولی و ، بل لاس يې خوځېده ، داسې لکه له چا سره چې په مبايل خبرې کوي.
شېرمحمد يوې کوڅې ته ور تاو شو ، نجلۍ وارخطا وه ، په سړي پسې يې ګړندي ګامونه اخيستل....
دواړو د کوڅې تر پايه په يوه ساه ځانونه ورسول ، پوخ سړک په مخه ورغی ، سړي د نجلۍ مټ پرېښود ، لنډ راتاو شول ، د موټر تېزه رڼا يې پر سترګو ولګېده ، ګامونه يې ورو کړل ، يو کوچينی موټر ، په چټکۍ تر څنګ تېر شو.
شېرمحمد سره ساه واخيسته ، دواړه د سړک پر غاړه غلي روان شول. چوپه چوپتيا وه ، دوی يواځې د خپلو بوټونو او څپلکو د تليو ټکا اورېدله ، کله کله به له ليرې د يوه موټر ژېړه رڼا د تړلو دوکانونو پر سپينو اهن چادرو ولګېده. نور داسې څه نه وو چې حرکت ولري.
ځای ځا ی به درې ، څلور منزله تاميرونه په مخه ورغلل ،په ځينو کې به د ګروپونو ژېړې او سپينې رڼاوې ښکارېدلې.
دوی ښه شېبه مزل وکړ ، وروسته تورپيکۍ ودرېده ، په نيولې غږ يې وويل:
ـــچېرې ځو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شېرمحمد سر وځرېد.

نجلۍ تر پاخه لښتي ټوپ کړ ، د دوکان پر سیمیټي زینه کېناسته.

شېرمحمد یوه شېبه غلی و ، بیا ور مخته شو ، نجلۍ ته مخامخ ودرېد ، د هغې ټکرۍ په غاړه کې پروت و ، تورو ویښتو یې د ګروپ ژېړې رڼا ته سره لمبه کوله.

شېرمحمد د نجلۍ تر څنګ کېناست ، ورو یې وویل:

__زه نه وم ملامت ، هوټلي شکي شو ، له مجبورۍ مې د(ښځې) نوم واخیست.

تورپیکۍ په غریو کې وویل:

__کاشکې له هغه سپین ږیري سره تللي وای ، څومره ټینګ شو ، ویل یې چې خپل کور یې دی. اوس به په دې نیمه شپه کې څه کوو ؟

شېرمحمد غلی و.

له مخامخ کوځې څو کوځه ډب سپي راووتل ، مخکینی سپی ودرېد ، نورو سپیو هم پښه ونیوله ، یوه شېبه یې په پیاده رو کې ناستو بنیادمانو ته وکتل ، بیا د یوه موټر تېزه رڼا پرې ولګېده. سپیو حرکت وکړ ، د سړک په مینځ کې مخ کښته لیکه روان شول ، سرونه یې ځړېدلي وو.

یو موټر ښویه تېر شو ، خو یودم یې بریک ونیو ، بېرته په شا راغی ، د موټر په رڼو ښېښو کې څو ځوانان ښکارېدل ، دوی یوه شېبه پر سیمیټي زینه دوو ناستو کسانوته وکتل ، یودم یې وخندل ، د موټر ټایرونه ځای پر ځای تاو شول ، له سلنسر څخه غوټه تور لوګی راووت.

بېرته چوپه چوپتیا شوه. یواځې د تورپیکۍ د ژامو کړپا اورېدل کېدله... شېرمحمد له خپل ځانه تاو شوی څادر خلاص کړ ، د نجلۍ پر اوږو یې واچاوه. تورپیکۍ پورته وکتل ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې یې شنې غټې سترګې وځلېدې. بېرته یې سر ټیټ شو.

شېرمحمد وویل:

__شپه دلته نه شو تېرولی ، ساړه دي. باید یو ځای پیدا کو.

نجلۍ ولاړه شوه ، دواړو په پیاده رو کې حرکت وکړ ، مخکې لاړل ، لیرې ، د دوکانونو په مینځ کې ژېړه لویه ښیښه ښکارېدله ، دوی هماغه لور ته ور وګرځېدل. غټ ګروپ راځوړند و ، ژېړه رڼا ، لاندې پر تور سړک پرته وه.

شېرمحمد ور مخته شو ، پر خوله شوې ښیښه یې لاس تېر کړ ، خوله د مینځ له خوا وه ، نه پاکېده ، تندی یې پر ښیښه ولګاوه ، د اوبو څاڅکی ورغړېد. په رڼه لېکه کې پر هواره قالینچه څو سوځېدلي وچې ډوډۍ ښکارېدلې ،. ور هاخوا د لرګي کوچینی صندوق خلاصه خوله پروت و.

یو ټیټ خوبولی ږغ یې واورېد:

__نان نیست.

شېرمحمد ښیښې ته نوک ونیو ، ورو یې وټکوله.

دا ځل له دننه پر ښیښه یو لاس تېر شو ، په پاک شوي ځای کې ډنګره پکه ککرۍ ، وړې چوخنې سترګې او سپینه اوږده ږیره ښکاره شول. .

بوډا خپلې سترګې وموښلې ، په غوسه یې وویل:

__ګپه نمیفامی ، نان نیست!

یودم غلی شو ، په خړ څادر کې پیچلې نجلۍ ته یې وکتل.

بوډا لویه ښېښه کش کړه ، د شېرمحمد او تورپیکۍ پر مخونو توده هوا ولګېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا وويل:

ــمسافر استين ؟

شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

بوډا ولاړ شو ،. د څنګ دروازه يې خلاصه کړه ، ورو يې وويل:

ــبياين ، هوا سرد است.

دواړه نانوايي ته ور ننوتل.

بوډا په بيړه زړه بړستنه تر کونجه ونيوله ، توشکه يې ور واخيسته ، د تناره تر څنګ يې ويړه کړه ، ورو يې وويل:

ــبشينين.

دوی کېناستل.

بوډا د بالښت تر څنګ ايښې خولۍ ور پورته کړه ، پر سر يې کېښوده ، و يې ويل:

ــاز کجا آمدين ؟

کوم ځواب يې وانه ورېد.

ويې خندل:

ــپشتون استي ؟

شېرمحمد لنډ ځواب ورکړ.

ــهو.

بوډا هماغسې په خندا کې وويل:

ــفارسي ميفامي ؟

ځواب يې وانه ورېد.

ــد کوم وطنه راغلې يې ؟

ــله غزني.

د بوډا خندا زور ونيو ، په خوند يې وويل:

ــشه ، شه ، شه ، د زيارتونو وطن راغلی يې.

يو دم يې خپل ښی لاس د سلامۍ په بڼه خپل تندي ته ورنږدې کړ.

ــسلام ، سلام ، زيارتونو ته سلام.

لاس يې کښته کړ ، په ماته ، ګوډه پښتو يې وويل:

ــمسافر خانه ته چرا نه يې تلی ؟

شېرمحمد وويل:

ــپيدا مو نه کړه ، نابلده يو.

تورپيکی ور وکتل ، د شېرمحمد سر وځړېد.

بوډا وخندل:

ــډوډی مو خوړلې دئ ؟

ــنه!

ــنن له غزني راغلی يې ؟

شېرمحمد وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__هو ، سهار لمانځه مال له کوره راووتو ، تر‌وله ورځ مو مزل وکړ ، هرات ته د شپې په دولسو راورسېدو.
بوډا مخامخ پر دېوال را ځړېدلي خيرن ساعت ته وکتل ، پاو باندې يوه بجه وه. ورو ولاړ شو ، څنګ ته اېښې تر موز يې راواخيست ، خيرنو پيالو ته يې لاس ور وغځاوه ، دواړه پيالې يې له چايو ډکې کړې ، دوې ، درې وچې سرې ډوډۍ يې پر اخبار کېښودې. ورو يې وويل:
__بخور!
شېرمحمد وچې ډوډۍ ته لاس ور تېټ کړ.
تورپيکی ورو وويل:
__ورته ووايه ، آغا نه پېژني ؟
شېرمحمد ور وکتل ، د نجلۍ په سپينو بغورو کې سرخي ښکارېده.
شېرمحمد وخندل:
__اصلي نوم يې څه دی ؟
__مامد حنيف ، انجنير دی!
بوډا وخندل:
__په څوک پسې ګرځې ؟
شېرمحمد وويل:
__خور يې ورته ناسته ده ، نا بلده يو ، درک يې نه شو مالومولی.
د بوډا خندا زور ونيو.
__هرات لوی شار است ، اګه ادرس نه وي درسره ، نه شي پيدا کولای.
تورپيکی يې په خبرو کې ور ولوېده:
__د کور تر څنګ يې هسک منارونه دي.
بوډا هماغسې په خندا کې وويل:
__هلته خو زياد کورونه وجود شته. خير ،منارونه پيدا کول اسان است ، هر ټکسي وان ته ووايې ، رسوي . دواړه غلي شول. د دېوالي ساعت ټکا اورېدل کېدله ، کله کله به د چايو د سورولو (څښلو) غږ هم پورته شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۳)

شېرمحمد جتکه وخوړه ، د لاوډ سپيکر تېز غږ يې په غوږو ننوت ، اذان و. شاوخوا يې وکتل ، تورپيکۍ تناره ته نږدې پرته وه ، خړ څادر پرې هوار و. بوډا هم له ډک تشت لندو وړو څخه کوچينۍ ذغالې (پېړې) ببلولې.
شېرمحمد کېناست ، لونګۍ يې تر سر تاو کړه.
د بوډا خوبولی غږ يې واورېد:
ـــخوب وکړ ؟
شېرمحمد سترګې وموښکلې:
ـــهو
بوډا وويل:
ـــاوس شاګردان به راځي ، شپه تېر شو ، نور به لاړه شې.
شېرمحمد ساعت ته وکتل ، پاو کمې پنځه بجې وې. پر ښيښه يې لاس تېر کړ ، د باندې لا تياره وه. ورو يې وويل:
ـــتورپيکۍ !
نجلۍ ويده وه.
سرې خپل غږ په زوته کړ!
ـــتورپيکۍ !
څادر وښورېد.
شېرمحمد وويل:
ـــسهار دی ، څو به ، نانوايي ته خلک راځي.
نجلۍ کېناسته ، ټکری يې پر سر سم کړ.
بوډا وويل:
ـــټکسي موتروان منارونه مالوم دي.
شېرمحمد بوډا ته لاس ورکړ او له نجلۍ سره يو ځای له نانوايي ووت. د باندې تياره وه ، پورته ستوري ځلېدل ، سوړ باد چلېده.
دواړه د سړک پر غاړه ورو روان ول ، چوپه چوتيا وه ، کله کله به د جارو کرښنده اواز پورته شو. دوی تر سړک واوښتل ، څلور لارې په مخه ورغله ، يوه تن يوه اوږ ده جارو سړک ته نيولی وه ، خاورې يې جارو کولې.
دواړه ورمخته شول ، سړی له سنه پوخ ښکارېده ، د جامو له پاسه يې نارنجي رنګ ارت جمپر اغوستی و ، هماغسې يې سړک جارو کاوه.
شېرمحمد ورو وويل:
ـــمنارونو ته کومه لاره تللې ده.
سړي هماغسې جارو وهله ، پرته له دې چې سر پورته کړي ، په لاس يې لوېديځ لورته اشاره وکړه.
دوی تر سړک واوښتل. دوه سړکونه ول ، په مينځ کې يې تر يوه ځايه بې پاڼي بوټي او لغړ نيالګی ښکارېدل.
وړ هاخوا د ګروپونو رڼا دومره زوروره نه وه چې څه دې ښکاره شي.
دوی ښه شېبه مزل وکړ ، ختيځ لور ته اسمان روڼ ښکارېده ، ځای ځای به د دوکانونو د اهن چادرونو د پورته کېدو کرښنده اوازونه پورته شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ځای له يوې کوڅې څو تنه راووتل ، ځينې په پټو ګانو کې پټ ول ، نورو يې د ځپلو جمپرونو او کورتيو په جيبونو کې لاسونه ننه ايستي وو. ټول ځوړند سرونه تېر شول.

شېرمحمد پښه ونيوله ، تورپيکۍ ته يې وکتل ، ورو يې وويل:

__جومات دی ، زه به خدای ياد کم.

نجلۍ د دوکان مخې ته ودرېده. شېرمحمد څو ګامه واخيستل ، کړپ شو ، شاته يې وکتل ، تورپيکۍ ته نږدې ، يوه ځوان د دوکان دروازه خلاصوله ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.

بېرته ورغی. تورپيکۍ ته يې اشاره وکړه ، دواړه د سړک پر ژۍ روان شول.

د يوه موټر غږ يې واورېد ، شېرمحمد ور وکتل ، ژېړ او سپين رنګ يې درلود. لاس يې ورته وخوځاوه. موټر بريک ونيو ، پاو ورسته د هسکو مناروونو تر څنګ کښته شول.

مناروونه تر غاړې پورته ژېړبخون ښکارېدل. خو لاندې کورونه لا په سيورې کې پراته ول ، پر پراخ پاخه سړک يو يو موټر تېرېده.

ځينې خلک په کارونو پسې روان ول ، تر خولو يې سپين تاوونه پورته کېدل. شېرمحمد يوه دوکان ته ور وګرځېد ، له دوکانداره يې د انجنير محمد حنيف د کور پوښتنه وکړه ، هغه نه پېژاند. بيا يې پر بايسکل سپور ځوان ودراوه ، ځوان هم د (نه) ځواب ورکړ.

وروسته له تورپيکۍ سره يو ځای تر پاخه سړک واوښت ، بلې کوڅې ته داخل شول ، يوه ماشوم له نل څخه اوبه وړې. ورغی ، په ژبه نه شو ورسره پوه.

دوې ، درې ، څلور کوڅې وکتې ، څوک چې به په مخه ورتلل ، دراوه به يې ، خو يوه ته هم د انجنير حنيف کور نه و مالوم.

د سهار نهه بجې شوې ، دواړه وږي ول ، تودې ډوډۍ يې راواخيستې ، په کوڅه کې د يوه بند دوکان مخې ته د لرګي پر تخت کېناستل.

غلي ول ، د دواړو ژامې خوځېدلې ، وچه ډوډۍ يې خوړه.

شېرمحمد نجلۍ ته وکتل ، پزه او بغور يې سره ول ، ورو يې وويل:

__يخني دې کيږي ؟

تورپيکۍ د (نه) په اشاره سر وخوځاوه. بېرته يې له ډوډۍ څخه وړه ګوله ور بېله کړه.

نږدې ناره شوه!

__نان خشک ، اهن های کهنه... دارين ، ميخريم!

دواړو ور وکتل ، يو بوډا په لاسي کراچۍ پسې روان و. کراچۍ له زړو اوسپنو او شلېدلو پلاستيکي چوټو (څپلکو) ډکه وه.

شېرمحمد ولاړ شو ، له بوډا يې د انجنير حنيف د کور پوښتنه و کړه. بوډا دريېمې دروازې ته ګوته ونيوله.

تورپيکۍ په چټکۍ ور مخته شوه. په بيړه يې وويل:

__د غزني دی ، دلته په کومه موسسه کې کار کوي.

بوډا وخندل:

__ها ! پشتون است.

تورپيکۍ په لاس کې نيولې ډوډۍ پر اوسپنو کېښوده. منډه يې واخيسته.

شېرمحمد پسې وکتل. د نجلۍ ټکرې په غاړه کې پروت و ، تور پيچلې ويښته يې پورته غورځېدل..

کړپ شو ، په لرګيني دروازه ننوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ناره کړه.

__نان خشک ، اهن های کهنه... دارين ، ميخريم!

کراچۍ حرکت وکړ ، شېرمحمد لاس ور وغځاوه ، توده ډوډۍ يې ورپورته کړه ، خپله برخه يې پر اوسپنو کېښوده.

يوه شېبه ودرېد ، لينګي يې لړزېدل ، زړه يې سستي ورکوله ، د ورکي احساس ور لوېدلی و.

تخت ته ورغی ، څادر يې ورپورته کړ ، سترګې يې له اوښکو ډکې وې ، دروازې ته يې وکتل ، ځنځير لا ټال خوړ.

يو دم تيرې چيغې شوې ، دورازه په تېزۍ خلاصه شوه ، توريپکۍ په منډه کوټې ته راووته.

په دروازه کې دوه تنه ودرېدل ، چاغه په عمر پخه ښځه او د هغې په عمر ډنګر نارينه.

شېرمحمد منډه ور واخيسته ، ښځه په غوسه وه ، له خولې يې لاړې بادېدلې ، په خشکه يې وويل:

__د غله لورې ، په رڼا ورځ د خلکو کورونو ته ورځې.

توريپکۍ ، ټيټ سر ، غلې ولاړه وه ، له خيرن تور ټيکري نه راوتلي سپين لاسونه يې لړزېدل.

شېرمحمدپه وارخطايي وويل:

__پام ، پام يې نه و ، دې وېل چې د خور کور يې دی.

ډنګر سړی په خبره کې ور ولوېد:

__چوپ! د انسان به هم دومره پلنه پزه وه! دروازه مو نه شوای ټکولای ؟

دواړه کور ته ننول ، دروازه په شدت له چوکاټ سره ولګېده.

توريپکۍ وارخطا وه ، ټکرۍ او لمن يې لړزېدل.

شېرمحمد وويل:

__راځه!

نجلۍ څوړند سر پسې روانه شوه. دوی د کوټې تر پايه پټه خوله ول.

شېرمحمد وويل:

__خوا مه بدوه.

ځواب يې وانه ورېد.

شاته يې وکتل ، توريپکۍ ځوړند سر ولاړه وه.

شېرمحمد ورغی ، نجلۍ ژړل....

سړي وويل:

__زړه دې مه خوره ، قول دی ، د خور کور به دې پيدا کوم.

توريپکۍ شنې سترګې ور واړولې ، بغور يې لانده ول.

شېرمحمد وخندل:

__زړه ته مې نه لوېده چې ته به دومره کمزورې يې.

د نجلۍ سر وځړېد.

شېرمحمد وويل:

__هه! واخله.

توريپکۍ ور وکتل. سړي توده ډوډۍ ورته نيولې وه.

نجلۍ په غريو کې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ زړه ته مې نه کيږي.
د شېرمحمد لاس هماغسې غځېدلی پاتې شو. نجلۍ ډوډۍ ور واخيسته.
ورو يې وويل:
ــزما له لاسه سپک شوې.
شېرمحمد وخندل:
ــ دا خبرې راځي.
حرکت يې وکړ ، څو ګامه يې واخيستل ، غوږ يې ونيو ، د سړک پر ورو تيږو د چوټو د لګېدو اوازونه ورپسې ول.
دوی تر يوولسو بجو په کوڅو کې وګرځېدل ، خو درک مالوم نه شو ، اخر يو چا مشوره ورکړه چې نوې ښار ته لاړ شي ، هلته موسسې ډېرې دي. کېدای شي کوم چاته مالوم وي.
دواړه په ټکسي کې کېناستل ، شل دقيقې وروسته په نوي ښار کې ول.
ښکلې سيمه وه ، پراخې او پاکې کوڅې يې درلودې ، پاخه ، عصري کورونه ډېر ول. د ځينو کورونو مخې ته د لرګي غرفې ښکارېدلې ، ځای ځای مسلح کسان ولاړ وو.
شېرمحمد يوې غرفې ته ور وګرځېد ، د انجنير حنيف پوښتنه يې وکړه ، منفي ځواب يې واورېد.
بلې کوڅې ته لاړل ، له يوه ښکلي درې پوړيزې ودانۍ د تورو ښيښو موټر راووت ، شېرمحمد لاس ورته وخوځاوه ، مخکينۍ ښيښه کښته شوه ، دوه ځوانان ناست ول ، شېرمحمد د انجنير حنيف نوم واخيست ، ويې ويل چې په کومه موسسه کې کار کوي ، خو مقابل لوري د موسسې د نوم پوښتنه کوله.
دوی د غرمې تر يوې بجې سرګردانه ول ، څو کوڅې يې وکتې ، نتيجه يې مالومه نه شوه.
دواړه ستړي ستومانه يوه پوخ ديوال ته کېناستل ، يو وسلوال راغی ، له هغه ځايه يې ولاړ کړل.
په بله کوڅه کې ډله نجونې په مخه ورغلې ، ټولې يو رنګ ښکارېدلې ، تورې جامې يې په تن وې ، پر ويښتو يې سپين لنډ ټکري پراته ول. له هرې يوې سره بکس ښکارېده.
تورپيکۍ په بيړه له يوې نجلۍ وپوښتل:
ــمامد حنيف پيژنې ؟ انجنير دی.
نجلۍ په حيرانۍ ورته وکتل ، غلې ترې تېره شوه.
نورې نجونې په مخه ورغلې ، هماغسې جامې يې اغوستې وې ، خبرې يې کولې ، خندل يې...
دوی د کوڅې سر ته ورسېدل ، نجونې ډېرې شوې ، ټولې د يوه دوه منزله لوی تامير له عمومي دروازې راوتلې.
مختلفې ونې يې درلودې ، ورې ، منځنۍ او لوړې ، خو ټولو يو رنګه جامې اغوستې وې.
تورپيکۍ سپين ديوال ته ولې ولګول ، شېرمحمد هغې ته نږدې کېناست. ورو يې وويل:
ــمکتبی دي.
تورپيکۍ سوړ اسويلی ويست:
ــزما د خور لور هم مکتب ته ځي.
غلې شوه ، دې به هرې تېرېدونکې نجلۍ ته په ځير ځير کتل....
مخامخ دوه له عمره پاخه نارينه را روان ول.
شېرمحمد وويل:
ــزه به د انجنير حنيف پوښتنه وکم.
ولاړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورپیکۍ غلې وه ، شېبه وروسته ، درې نجونې ورته ودرېدې.
تورپیکۍ مخ ور واړاوه ، یوې نجلۍ چې تر دوو نورو په ونه لوړه ښکارېده ، وویل:
__ څوک غواړې ؟
تورپیکۍ په بیړه ځواب ورکړ ؛
__ انجنیر حنیف پیژنې ؟ دلته په یوه موسسه کې کار کوي ، اصل د غزني دی.
نجونو یوبل ته وکتل...
تورپیکۍ وویل:
__ خور مې ورته ناسته ده.
له ونې لوړې نجلۍ د (نه) ځواب ورکړ.
دوهمې نجلۍ چې مخ یې د نوې ځوانۍ په دانو ډک وو ، وویل:
__ ویښته دې تونې کړېدې ؟
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل....
له ونې لوړې نجلۍ وخندل:
__ کلیوال خلک تونې نه پیژني ، ویښته یې خدایي همداسې ښکلي او زیړه دي.
درېیمه نجلۍ په خبره کې ور ولوېده:
__ دا طبیعي ښایست لري ، ته ورته وګوره ، تکې شنې سترګې یې دي ، نرۍ پزه او وړه خوله. ما په تلویزیون کې کټ مټ ددې په څېر نجلۍ لیدلې ده ، په انګلستان کې د ښکلا ملکه شوه.
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل...
له ونې لوړې نجلۍ وخندل:
__ بس! یواځې تود حمام او پاکې جامې غواړي ، خدایکه یې په ټول هرات کې جوړه پیدا کې.
نارینه دروند غږ یې واورېد:
__ نه یې پیژانده.
نجونو ور وکتل ، د شېرمحمد سر وځړېد.
خندا په ستونو کې راټوله شوه ، وړې نجلۍ پخ وهل ، په زوږه یې وخندل ، نورو دوو ، خپلو خولو ته ټکري ونیول.
تورپیکۍ په بیړه ولاړه شوه ، شنې ، غټې سترګې یې رډې راوختې ، په غوسه یې وویل:
__ ولې خاندۍ ؟ خپلو مخونو ته مو نه دې کتلي ، تر تاسې خو اوس هم ښایسته دی.
تېته شوه ، وړه ډبره په ګوتو ورغله ، نجونو منډه کړه.
شاوخوا یې وکتل ، څو نجونې ولاړې وې ، په حیرانۍ یې ورته کتل...
شېرمحمد ته یې سترګې ور واړولې ، ځمکې ته یې کتل ، حرکت یې نه درلود.
د تورپیکۍ شونډې وخوځېدې:
__ د سپي لورانو.
یودم یې سرې تر لاس ونیو ، په زوږه یې وویل:
__ ځه! له دې ځایه ځو.
حرکت یې وکړ ، شېرمحمد د ماشوم غوندې پسې روان و.
تورپیکۍ له ځان سره ډونګېدله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

يودم ودرېده ، لاس ته يې وکتل ، ګوتې يې سستې شوې. سر يې وخوځېد.
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، د نجلۍ اوږدو بڼو پر سپينو غومبرو تېره سيوري جوړ کړي ول.
د سرې ورېږې سترګې له اوښکو ډکې شوې ، ورو يې وويل:
__خو زه له دې خبرو سره عادت يم.
تورپېکۍ نيغ ورته وکتل ، شنې ، زيړې سترګې يې له غوسې ډکې وې ، په خشکه يې وويل:
__خپلو ځانونو ته يې پام نه و ، سمې شيشکې وې.
شېرمحمد وخندل:
__راځه ، نورې کوچې لا پاتې دي.
روان شو ، مخکې لاړ ، تر خنګ يې وکتل ، تورپېکۍ په ټيټ سر ګامونه پسې اخيستل ، له خړ تکرې راوتليو پېچلو ويښتو يې لمر ته سره بخونه رڼا کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(١٤)

یوه تنکۍ ځوان د کوټې دروازه خلاصه کړه ، په کيلي بند کې ټومبلې لويه کيلې يې د خيرن ميز پر سر کېښوده ، پخپله له کوټې ووت.
توريپکۍ د وره له ليخکې پښه واړوله ، کوټه وړه وه ، پر سره خيرن فرش يو دوه نفره کټ ايښی و. پر توشکه کاټ شوې کمپله ښکارېدله.
شېرمحمد ورغی ، په کوټه کې بله وړه دروازه يې ټيله کړه ، تشناب و ، په يوه زاړه کوچيني سطل کې اوبه ښکارېدلې ، د اوبو پر سر سره ډولچه ګرځېدله...
ور يې پورې کړ ، توريپکۍ ته يې وکتل ، پر کټ څوړند سر ناسته وه.
شېرمحمد وويل:
__بله چاره نه وه.
کوم غبر يې وانه ورېد.
شېرمحمد لويې اورسۍ ته ودرېد ، لاندې ګڼه ګونه وه ، خلک يوې بلې خوا ته روان ول ، پر پراخ پاخه سړک د روانو موټرو اوږدې ليکې ښکارېدلې. پرته له دې چې توريپکۍ ته وګورې ، ويې ويل:
__دا ځای لا ښه دی ، نه يې تذکره غوښته او نه يې هم د پلار ، نيکه پوښتنه کوله.
نجلۍ هماغسې غلې ناسته وه.
د سرې شونډې وخوځېدې:
__زه د باندې ځم ، ماښام دی ، ورځ مو په لوږې تېره کړه ، د خوړو له پاره بايد يو څه راوړم.
توريپکۍ په بيړه ورته وکتل.
شېرمحمد وويل:
__دروازه به د باندې له خوا درپسې بنده کم.
کيلي يې ور واخيسته ، په وره کې يې نوک ونيو ، ورو يې وويل:
__په ما باور ولره.
د باندې ووت ، يو ځل يې بيا مساپرخانې ته وکتل ، ده په شنه رنګه لوحه کې د کټ رسم په نبنه کړ.
په پياده رو کې مخکې لاړ ، اذان يې واورېد ، جومات و ، ور وګرځېد ، د ماښام فرض يې په ملا پسې ادا کړل.
يوه لحظه کېناست ، کونج ته ناست تنکي ځوانان زنګېدل ، تلاوت يې کاوه.
سړک ته ووت ، ګروپونه بل ول ، غوړ بوی يې په سپږمو ننوت ، چيلي کباب پخېده ، ورغی ، دوه خوراکه يې په اخبار کې ورته تاو کړل.
درې پاوه وروسته چې يې کله د کوټې د وره په کولپ کې کونجي (کيلي) تاوه کړه ، ګروپ بل و ، توريپکۍ ورسۍ ته نږدې ناسته وه.
نجلۍ د وره له کړپ سره په بيړه ولاړه شوه ، دوه ګامه مخکې راغله ، په غريو کې يې وويل:
__څه شوي ؟
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل ، د نجلۍ سترګې له اوښکو ډکې وې ، وارخطا ښکارېده.
شېرمحمد وويل:
__څه خبره ده ؟
د توريپکۍ سر وخوځېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__اندېښنه مې شوه.
د شېرمحمد پښې مرې شوې ، پر تندي يې نرۍ خوله راغله ، لاړ او پر کټ کېناست.
باور يې نه راته ، اخر داسې نجلۍ پيدا شوه چې دده په اړه اندېښنه وکړي ، دا اندېښنه څومره خوږه وه ، ډېره خوږه ، له خونده ډکه.
ده په دې شنو سترګو کې څو ځله اوښکې ليدلې وې ، خو اوسنيو اوښکو توپير درلود ، ډېر توپير ، دا شنې سترګې دده له پاره له اوښکو ډکې وې. د داسې چا له پاره چې ټولې دنيا ملنډې پرې وهلې ، هيڅ يوې نجلۍ په مينه نه و ورته کتلي ، يوه هم نه وه پسې خپه شوې ، خو په لومړي ځل يوه نجلۍ په ده پسې اندېښمنه وه.
د سړي په سترګو کې اوښکې راټولې شوې ، د کلي نجونې يې سترګو ته ودرېدې ، هغوی هم اوښکې تويې کړې وې ، خو له خندا ، ډېرې خندا ، بېواکه خندا ، دومره خندا چې پای يې اوښکې وې. خو د تورپيکۍ اوښکو توپير درلود ، دا اوښکې د اندېښنې علامه وه ، په ده پسې اندېښنه ، داسې اندېښنه چې د زړه له تله وه ، يوه ښکلې ، له حيا ډکه اندېښنه.
دا له خونده ډکه اندېښنه ډېره ونه غځېده. د کوټې ور ټکېدلی و. شېرمحمد ولاړ شو ، هماغه تنکی ځوان و. دی نيغ تشناب ته لاړ ، سوځېدلې ګروپ يې بدل کړ ، بېرته له کوټې ووت.
شېرمحمد پر لاسونو سړې اوبه تويې کړې ، پر کټ کېناست ، مېز يې ور وښوياوه. ورو يې وويل:
__راځه.
تورپيکۍ ور وکتل ، سړي ګوله جوړوله.
نجلۍ وويل:
__زړه ته مې نه کيږي.
شېرمحمد په ډکه خوله وويل:
__ام م م ، خوند يې بد نه دی. راځه ، ټوله ورځ مو په ګرځېدو تېره شوه. د سهار له وچې ډوډۍ پرته مو څه خوړلي دي ؟
ځواب يې وانه ورېد.
نجلۍ ته يې وکتل ، په تندي يې ډومبک ډومبک خوله پرته وه.
ورو يې وويل:
__تبه دې ده ؟
د تورپيکۍ ډکې شونډې وخوځېدې.
__هو ، مره تبه.
شېرمحمد ولاړ شو.
نجلۍ په حيرانۍ ورته وکتل.
سړي وويل:
__ګولۍ درته راوړم.
تورپيکۍ په خبره کې ور ولوېده:
__نه ، ښه يم.
شېرمحمد وويل:
که دې تبه ډېره شوه ، بيا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب یې وانه ورېد.
نجلۍ له اورسۍ د باندې کتل ، د کروپونو ژېړه رڼا ، لاندې پر روانو ، سرتورو سرونو او خولیو لګېدله.
سړي کېناست ، بله ګوله یې شونډو ته ورنږدې کړه ، بېرته یې کېښوده ، چټک ولاړ شو او له کوټې ووت.
لنډه شېبه وروسته بېرته راغی ، دوه پاکټه ګولۍ او یو کوچینی بوتل اوبه یې پر میز کېښودل. نجلۍ ته یې وکتل ، هماغسې اورسۍ ته نږدې ناسته وه.
شېرمحمد وویل:
ـــد ډاکټر خبره درته کوم. مخکې تر ګولیو باید یو څه وخورې.
تورپیکۍ ولاړه شوه ، یوه ټوټه چپلي کباب یې په لړه ډوډۍ کې ونغاړه ، بوتل او ګولۍ یې ور واخیستې ، بېرته اورسۍ ته ور وګرځېده.
بڼه شېبه ووته ، شېرمحمد ور وکتل ، تورپیکۍ د بوتل سر نه شوای خلاصولی. ورغی ، د بوتل له سره یې زیړې ګوټې راتاوې کړې ، کرپ شو ، پلاستیکي سرپوښ لاندې ولوېد.
ولاړ شو ، څادر یې هوار کړ ، نهه رکاته وروسته چې یې کله دعا کوله ، د غاښونو ټکا یې واورېده. مخ یې واړاوه ، نجلۍ لړزې اخیستې وه.
ورو یې وویل:
ـــته باید پرېوزې ؟
ـــخو ما لمونځ نه دی کړی.
سړي څادر ور پرېښود.
کله چې تورپیکۍ د وروستیو دریو رکاتو سلام وګرځاوه. کټ ته یې سترګې ور واوښتې ، لویه ، کمپله وربانديې هواره وه ، یو بالښت کم و. شېرمحمد ته یې وکتل ، اورسۍ ته نږدې یې پلتۍ وهلې وې ، بالښت یې پر څنګنو پروت و ، غټ ، زیږه لاسونه یې پر بالښت ایښي ول.
تورپیکۍ وویل:
ـــته پر کټ ویده شه.
شېرمحمد وخندل:
ـــنه ، څمکه ښه ده.
ـــ نو کمپله در واخله.
شېرمحمد وویل:
ـــیوه کمپله ده ، ته تبه لرې. سړه تبه.
نجلۍ وویل:
ـــخو یخني ده. لاندې لاړ شه او له هوټلي بله کمپله راواخله.
سړي وخندل:
ـــنه غواړم چې بیا کوم چا ته شک ور ولوېږي ، زه عادت یم ، یو وخت مې د مالونو سوداګرې کوله ، ډېرې سړې شپې مې په سارا کې له کمپلې پرته ستورو ته تېرې کړېدې ، بس ، په دې یوه څادر کې ګوزاره کولی شم.
کوټ مې هم تود دی.
تورپیکۍ څه ونه ویل ، لاړه او په کمپله کې ننوته.
شېرمحمد د کوټ څنځیر کش کړ ، څادر ته یې لاس ور وغځاوه ، اوږد پرېوت.
ښه شېبه ووته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو یې وویل:
سهار به بیا منارونو ته ځو ، دا وار به د سړک بله غاړه پسې ګورو.
ځواب یې وانه وریېد.
غوږ یې ونیو. د یوه ، نیم موټر له تېرېدو وروسته به ، د نجلۍ د ساه ایستلو یو رنګه منظم اوازونه اورېدل کېدل.
ولاړ شو ، ګروپ یې مړ کړ ، بېرته په خپل ځای پرېووت. د مخامخ تامیر د ګروپونو رڼا د کوټې پر دېوالونو لګېدله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۵)

غرمه وه ، نری نری باران اوربده ، شېرمحمد او تورپیکۍ ځوړند سرونه په یوه کوخه کې روان ول. ګامونو یې له ځمکې ختہ جلا کوله...دواړه غلي ول.

یوې بندې غرفې ته ور وګرځېدل ، لاندې ځمکه وچه وه ، د باران څاڅکي پورته له اهن چادره په جوړ شوي سایبان لګېدل.

دواړه ودرېدل.

شېرمحمد په سترې غږ وویل:

__ښه! اوس ؟

ځواب یې وانه ورېد.

سړې کینې لورته وکتل ، کوخه پاخه سړک ته وتلې وه. هیڅوک هم نه و ، لیرې یو یو موټر تېرېده.

شېرمحمد وویل:

__سهار اوه بجې راوتلي یو ، غرمه شوه.

تورپیکۍ ځمکې ته کتل...

سړي مخ ور واړاوه ، د نجلۍ له سپینې زنې ، راښه څاڅکي څڅېدل...کېناست ، د لرګي غرفې ته یې ملا ولګوله ، له ځمکې یې یو خلی ور پورته کړ ، په خاورو کې یې کرښې لیکې وایستلې.

چوپه چوپتیا وه ، په اهن چادر د باران یو لاس څاڅکي لګېدل ، د لندو خاورو بوی ته.

تورپیکۍ سوړ اسویلی ویست ، ورو یې وویل:

__هماغه سیند ښه و ، اوس به ببغمه وم.

شېرمحمد سر پورته کړ ، نجلۍ د مخامخ بام له ناوې ښخه راتوبېدونکو اوبو ته کتل ، ښو پېچلې نرې ویښته یې پر سپینه غاړه سرېښ ول.

شېر محمد ولاړ شو ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو یې وویل:

__زړه دې مه خوره ، زه خو یم ، پیدا به شي.

نجلۍ هماغسې ناوې ته کتل... ورو یې وویل:

__ته مهربانه یې.

د سړې سر وځړېد. سترګې یې له اوښکو ډکې شوې ، یوه شېبه غلی و ، وروسته یې شونډې وخوځېدې:

__راځه! سړک ته به وخېژو ، چېرې به ډوډۍ وخورو ، کېدای شي باران ودرېږي ، نورې کوڅې لا پاتې دي.

روان شو ، شاته یې مخ واړاوه ، تورپیکۍ په خپل ځای ولاړه وه ، ده ته یې کتل.

شېرمحمد وخندل:

__راځه!

نجلۍ حرکت وکړ ، دواړه غلي روان ول ، د سړې په زړه کې د نجلۍ وروستۍ خبره په تکرار ډول راګرځېده:

ته مهربانه یې ، ته مهربانه یې ، ته...

شېرمحمد پر پاخه سړک بوټونه ټکوهل ، مړې ختې ترې تویې شوې ، خو لا یې هم ذهن د نجلۍ وروستۍ جملې نیولی و.

ته مهربانه یې ، ته مهربانه یې ، ته...

د موټر تېز هارن یې په غوږو ننوت ، ټوپ یې کړل ، یوه سره رنګه کرولا یې تر څنګ تېره شوه ، خړې اوبه باد شوې ، د سړې پر پایڅو ولګېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه وويل:
__د غوا زويه.
تورپيکۍ ته يې وکتل ، سترګې يې ردې راختلې وې ، په هماغه موټر پسې يې کتل...
نجلۍ ناځاپه چيغه کړه!
__اوښې مې.
په موټر پسې يې منډه واخيسته ، بل موټر بريک ونيو ، شېرمحمد تر لاس ونيوله ، په بېړه يې وويل:
__کومه دی ؟
__په ها ، هاغه موټر کې.
__کوم موټر ؟
__هاغه سور موټر ، هماغه چې تاته يې اوبه در وپاشلې.
شېرمحمد يودم منډه واخيسته ، تېزه منډه ، تورپيکۍ پسې کتل ، دی ګړندی روان و ، يو ځل د سړک مېنځ ته ورغی ، د موټرو هارنونه پورته شول ، بېرته يې د سړک ژۍ په مخه ورکړه ، له پښو ځخه يې خړې اوبه بادېدلې ، پټکی ورنه ولوېد ، ده د لېونيانو په څېر منډې وهلې...
تورپيکۍ ګړندۍ پسې روانه وه ، مخکې لاړه ، لوند پټکی يې له خړو اوبو ورپورته کړ ، په خپله سينه پورې يې ونيو. موټر په يوه کوڅه ننوت ، خو سړي لا په پاخه سړک منډې وهلې.....شېبه وروسته دی هم تر راوتلې دېواله پټ شو.
وخت ووت ، تورپيکۍ د کوڅې خولې ته ورسېده. شېرمحمد را روان و ، خوله يې له خندا نه سره تولېده ، له خوشالۍ يې چيغه کړه!
__ما نه درته ويل چې پيدا کوو يې ؟
تورپيکۍ ورته وکتل ، د سړي ټول بدن په خټو لړلی و ، له ښې لستوڼي څخه يې خړې اوبه څڅېدلې...
شېرمحمد په بېړه پټکی ور واخيست ، پر خولۍ يې رنګ پنګ تاو کړ ، په خندا يې وويل:
__پيدا شو ، اخير پيدا شو.
تورپيکۍ غلې ولاړه وه ، سړي ته يې کتل...
شېرمحمد وويل:
__راځه!
نجلۍ پسې روانه شوه.
شېرمحمد يو دم ودرېد ، تورپيکۍ ته يې وويل:
__ډاډه يې چې انجنير حنيف و ؟
نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
سړي يودم وخندل:
__بس! سترېا دې ختمه شوه ، ته به خپلې خور ته ورشې او زه...
ناځاپه غلی شو ، په سترګو کې يې اوښکې راټولې شوې ، ترخه موسکا يې پر خړو شونډو وغځېده ، خپله خبره يې بشپړه کړه:
__او زه به غزني ته.
تورپيکۍ ورته کتل....
شېرمحمد يودم وخندل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــاوس نو خوشاله اوسه ، خوشاله
مخ یې واړاوه ، روان شو. د یوې کوڅې په خوله کې ودرېد ، ویې ویل:
ـــموټر دلته راتاو شو.
توریپیکی مخامخ وکتل ، کوڅه لنډه وه ، دواړو خواوو ته لس ـــدولس کورونه ښکارېدل. پای ته یې زراعتي ځمکې پرتې وې.
شېرمحمد وویل:
ـــموټر لېږي و ، خو غلط نه یم ، په همدې کوڅه کې راتاو شو. بس ، په دې لسو ، دولسو کورونو کې یو کور ستا د اوښې دی.
توریپیکی غلې ولاړه وه ، شېر محمد ته یې کتل...
له یوه کوره یو تنکی ځوان راووت ، پر سر یې شکری اېښی وه.
شېرمحمد ور مخته شو ، په بېړه یې وویل:
ـــد انجنیر حنیف کور کوم یو دی ؟
هلک مخامخ ګوته ونیوله:
ـــهاغه! سپینه لویه دروازه چې لري. هاغه دوه منزله نخودي رنګه کور.
سړي په خبره کې ور ولوېد:
ـــد غزني دی.
هلک وویل:
ـــهو ، زامن یې له ما سره یوځای مکتب ته ځي ، مشر یې شفیق نومیږي ، بل یې عتیق ، وړه خور هم لري ، وحیده ورته وایي.
شېرمحمد توریپیکی ته مخ ور واړاوه ، هغې ځمکې ته کتل.
هلک وویل:
ـــ زه نانوایي ته ځم ، زغالي لندیږي.
شېرمحمد ورغی ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو یې وویل:
ـــبیا خو غلط نه یو راغلي ؟
توریپیکی غریو واخیسته:
ـــنه.
شېرمحمد وخندل:
ـــنو بیا ولې ژاړې ؟
نجلۍ غلې وه.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل ، سړه ساه یې وایسته ، ورو یې وویل:
ـــبنه نو ، ما په خپل قول وفا وکړه ، ستا د خور کور پیدا شو ، زه باید لاړ شم.
توریپیکی په غریو کې وویل:
ـــدا دروا‌خله.
شېرمحمد سر هسک کړ ، نجلۍ درې د سرو زرو بنګړې ورته نیولې وو.
سړي ترخه وخندل:
ـــملنډې وهې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورپیکۍ سلګۍ شوې:
__ما درته ویلي و چې تر هراته مې ورسوه ، بنګړي یې ستا.
د شېر محمد د تندي ګونځې سره ورغلې:
__خو ما د پیسو له پاره نه یې راوستې.
یودم یې وخندل ، جیب ته یې لاس کړ ، نمجن نوټونه یې راویستل. ورو یې وویل:
__ما حساب هم درسره ونه کړ ، خو خدای شته ، ستا یوه روپۍ مې هم بېځایه نه ده لګولې. بس ، یواځې یو زرګون راوبخښه ، د بېرته تګ کرایه نه لرم.
تورپیکۍ په غریو کې وویل:
__په جېب کې یې واچوه.
__خو
نجلۍ په خبره کې ورولوېده:
__مه مې شرموه.
سړي پیسې جېب ته کړې ، کله چې یې لاس راویست ، په ګوتو کې یې یوه آینه نیولې وه.
ورو یې وویل:
__بده یې مه ګڼه ، دا درسره وساته ، ښکلې جوړه شوې ، ته ورته وګوره ، په زرتارو کې یې نیولې ده ، کله کله پکې ګوره ، نه به دې هېرېږم.
نجلۍ لاس ور وغځاوه ، آینه یې په تېز پورې وینوله. ورو یې وویل:
__څوک وايي چې ته بدرنګه یې ؟
شېرمحمد وخندل:
__ملنډې وهې ؟
نجلۍ پورته وکتل ، له شنو سترګو څخه یې اوښکو منډې واخیستې ، په لندو سپینو بغورو کې د باران له څاڅکو سره ګډې شوې ، شونډې یې وخوځېدې:
__له زړه وایم.
د شېرمحمد سر وځړېد ، ورو یې وویل:
__یوه خبره درته وکړم ؟
د نجلۍ سلګیو زور واخیست.
__هو
سړي په غریو کې وویل:
__هیڅ
توریپکۍ هماغسې ور ته کتل...
شېرمحمد مخ واړاوه ، په ژرغوني غږ یې وویل:
__ځه.
نجلۍ روانه شوه. سړي پسې وکتل ، هغه ورو ورو لیرې کېدله ، شېبه وروسته سپینې دروازې ته ورسېده ، د دروازې پر دستګیر یې لاس کېښود. هماغه ځوړند سر ودرېده. شېرمحمد مخ واړاوه ، لینګې یې لړځېدل ، پښو یې سستې ورکوله ، سترګې یې له اوښکو ډکې وې. دی د زړه په زور خو ګامه مخکې لاړ ، خو یودم یې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شا د اوبو چړپا واورېده ، په بېړه يې ور وکتل ، توريپکې منډې ور وهلې ، ټکرۍ يې په غاړه کې پروت و ، پلاستيکي چوټې يې له پښو ختلې وې ، راغله او د شېرمحمد تر مخ ځوړند سر ودرېده.

شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل ، د توريپکې د اوږدو ويښتو له تاو شويو څوکو څخه رانه څاڅکي توېدل.

نجلۍ يوه شېبه غلې وه ، دې په تيزې ساه وهله ، وروسته يې په غريو کې وويل:

__يوه خبره درته وکم ؟

د سړي ستونی ډک شو:

__هو

د نجلۍ سرې شونډې ورپېدې:

__ته راباندې ګران يې.

يودم يې د شېرمحمد پر ټټر سر کېښود ، په چيغو چيغو يې وژړل...

د سړي په سترګو کې راټولو اوښکو لار وکړه ، لړزانده ګوتې يې د توريپکې په لندو ويښتو کې ننوتې ، د هغې سر يې په خپل ټټر پورې ټينګ کړ.

نجلۍ ژړل او په ژړا کې يې همدا يوه خبره کوله.

__ته راباندې ګران يې ، ته راباندې ګران يې ، ته...

شېرمحمد خپله زنه د هغې د ککرۍ په پستو ، لندو ويښتوايښې وه. ده څو ګامه ليرې ، په خړو اوبو کې دوو پرتو پلاستيکي چوټو ته کتل ، د چوټو پوندې د سپينې لوېې دروازې خواته وې.

(پای)

۱۳۹۰ ل کال د دلوې شلمه __ کابل

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library